

17th March 1954]

SRI A. RATNAM :—“ May I know from the Hon. the Minister for Prohibition the total number of Prohibition Sub-Inspectors in the State and the percentage of Harijans among Prohibition Sub-Inspectors? ”

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :—
“ A separate question may be put.”

Lands under pepper cultivation.

* 233 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the extent of Government lands under pepper cultivation in Panathady village, Kasargode taluk, South Kanara district; and

(b) the amount of rent collected by the Government from these pepper cultivators?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) 185-63 acres.”

“ (b) The amount of rent collected from the pepper cultivators is Rs. 130-6-0 every year.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Are the Government aware that with the connivance of village officials, a large number of people are in possession of Government land which are not included in the figures given by the Hon. Minister and will the Government call for a report on this matter? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ I will request the hon. Member to give me some detailed particulars to enable me to take further action on the matter.”

SRI R. KRISHNAN :—“ പെപ്പറിലുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമിയിൽ എത്ര ശതമാനം ഹരിജനർ താമസിക്കുന്നു? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I know only now the amount of rent collected.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

Note.—Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR
THE YEAR 1954-55—*cont.*

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS—*cont.*

MR. SPEAKER :—“ We are now on the Demand XI—District Administration. I have allotted for this Demand four hours and out of this, two hours have already been taken up. I will ask the Hon. Minister to reply at 11-40 a.m.”

* **SRI A. S. SAHAJANANDA** :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றி இப்பொழுது நான் பேசுகிறேன். ஜில்லாக்களில் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைச் சரியாக கவனிப்பதாக இல்லை. உதாரணமாக 10-12 a.m.”

[Sri A. S. Sahajananda] [17th March 1954]

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைச் சரியாகக் கவனிப்பதற்காக இல்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நலன் செய்வதாகச் சொல்லி மற்றவர்கள் தான் அந்த பயனை அடைகிறார்கள். மற்றவர்கள் அடையக்கூடிய நலன்களாகத்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஆபீசர்கள் அடையக்கூடிய நலனாகத்தான் இருக்கிறது. மேலும் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் மனைக்கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்கவே இல்லை. ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஹரிஜன டிபார்ட்மென்டை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த டிபார்ட்மெண்டினால் தற்போதுள்ள டி.பி.எஸ்.டி.வால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு விதமான நலனும் ஏற்படவேயில்லை. இப்பொழுது அங்கு ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதே இல்லை. இதற்கு முன்பு ஒரு தாசில்தாரைப் போட்டிருந்தார்கள். அவரும் அதற்கு முன்பிருந்தவர்களும் 20 வருஷங்களாக அங்கு இருந்து ஒழுங்காக வேலை செய்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் பின் இப்பொழுது வந்திருக்கும் தாசில்தார் ஹரிஜனங்களுடைய நலனைக் கவனிப்பதாகவே இல்லை. இவர் காலத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு மனைக்கட்டுகள் வழங்கி இருக்கிறார் என்பதைப் பரிசீலனைசெய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியவரும். ஆனால் அவர் என்ன செய்துகொண்டு வருகிறார் என்றால் ஒரு வாத்தியாரை ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு ஏதாவது கொடுத்தால் உடனே அதை நிறுத்திவிடுகிறார். அவர் சிப்பந்திகளைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ரொம்பவும் வெறுப்பாகத்தான் பார்ப்பார். ஏதாவது கொண்டு போனால் உடனே எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுப்பார். மனைக்கட்டுகள் வழங்கும் விஷயத்தில் இந்த ஜில்லா ரொம்பவும் மேரூமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள நந்தனார் எலிமென்டரி பாடசாலை மூன்று ஆண்டுகளாக ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லியும் இன்னும் அதை ரிப்பேர் செய்யவே இல்லை. அங்கு கிராமங்களில் சரியான வண்டிப்பாதைகள் கிடையாது. இப்பொழுது சுயராஜ்ய கவர்ன்மெண்டு வந்தும் கூட கிராமங்களில் சரியான வண்டிப் பாதை என்பதே கிடையாது. உதாரணமாக சிதம்பரத்திற்கு இரண்டு மைல்கள் தூரத்திலுள்ள கோயிலான்பூண்டி என்ற கிராமத்திற்கு நான் என்னுடைய தேர்தல் சம்பந்தமாகப் போனபோது அங்கு வண்டிப் பாதை இல்லாததால் சேற்றில் இறங்கிப் போகவேண்டியதாக இருந்தது. அங்கு மேடும் பள்ளமாக இருந்தது. இப்பொழுது கருணாகர நல்லூருக்கு ஓடைதான் வழியாயிருக்கிறது. சிதம்பாடி வசப்புத்தூருக்கும் வழியில்லை. சுயராஜ்ய அரசாங்கம் வந்து மூன்று வருஷங்களாகியும் இன்னும் அந்த கிராமத்திற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கு மாட்டு வண்டிகள் போகவேண்டியதாக இருந்தால் அவைகள் சேற்றில் இறங்கிச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு எங்கு பார்த்தாலும் தார் ரோடும் சிமென்ட் ரோடும் போடக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் கிராமங்களில் வண்டி போவதற்குக்கூட ரோடுகள் போடுவதில்லை.

“மேலும் சுகாதார விஷயமாக இந்த இலாக்கா இது வரையிலும் சரியாக வேலை செய்யவே இல்லை. கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கக்கூஸ் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். இது வரையில் ஒன்றும் கட்டிக் கொடுக்கவே இல்லை. அங்கு சாக்கடை வசதி இருக்கிறதா என்பதையும் கவனித்தால் அதுவும் இல்லை.

“அடுத்தபடியாக நம் ராஜ்யத்தில் உபாத்தியாயர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த உபாத்தியாயருக்காவது யாராவது ஒரு எம்.எல்.ஏ. சிபாரிசு செய்துவிட்டால் உடனே அந்த உபாத்தியாயரைக் கட்டாயமாகத் தண்டிக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கனம் மெம்பர் ரத்னம் அவர்கள் ராஜலிங்கம் என்ற ஒருவருக்கு சிபாரிசு செய்த காரணத்திற்காக அந்த உபாத்தியாயர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எம்.எல்.ஏ.க்கள் அநேகம் மக்களுடைய வோட்டுகளைப் பெற்று இங்கு வந்தாலும் கூட அவர்களை தாசில்தார்களும் மற்ற ஆபீசர்களும் மதிப்பதே இல்லை. எம்.எல்.ஏ.க்கள் வந்து ஏதாவது சொன்னால் அதை

17th March 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

கவனிக்கவேண்டும் என்று மந்திரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கனம் பிரகாசம் காலத்தில் மெம்பர்கள் வந்து குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் உடனே அதிகாரிகள் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படி அப்பொழுது நடந்து வந்தது. ஆனால் ஓமந்தூர் ரெட்டியார் பிரதம மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் மெம்பர்களைத் திருடர்கள் என்று பேர் வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்பொழுது இருக்கும் பிரதம மந்திரி அதிகாரத்தில் பங்கு வேண்டும் என்று மெம்பர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். பொது மக்களிடமிருந்து வோட்டுகள் பெற்று இங்கு வந்தும் எங்களால் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. எவ்வளவு வோட்டுப் பெற்று வந்தாலும் கூட ஒரு ஆசிரியருக்குக்கூட சிபாரிசு பண்ண முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இது என்ன அரசாங்கம் என்று கேட்கிறேன். இது சயராஜ்ய அரசாங்கமா என்று பாரக்க வேண்டும். எங்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது.

“மேலும் இப்பொழுது ‘மிட்டே மீல்ஸ் சப்ளை’ பண்ணுகிறார்கள். சப்ளை செய்கிறவர்களை ஆபீஸர் அப்டிப் படைக்கிறார். அப்படி சப்ளை செய்யும்போது இதைச் செய்யவில்லை அதைச் செய்யவில்லை என்று அபராதம் போடுகிறார்கள். அவ்விதம் ஏதாலும் குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்வது இல்லை. ஆனால் முன்பு இருந்த ஆபீசர் இருக்கும்போது ஏதாவது குற்றம் இருந்தால் அதை எடுத்துச் சொல்லுவார். அதன் மேல் அதை திருத்திக்கொண்டால் அவர் போய் விடுவார். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் ஆபீசர் அப்படிச் செய்வது இல்லை. அவருக்கு ஏதாவது பணம் வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அபராதம்தான். இதுதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நந்தனார் ஹாஸ்டல் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். அங்கு ஆண் பண்கள் இரண்டு ஹெஸ்கூல்களும் ஹாஸ்டல்களும் நடத்துகொண்டு வருகின்றன. அங்குள்ள குறைகளை மந்திரி கவனிப்பதே இல்லை. அதை அவருக்குக் காண்பித்தும் அதை அவர் கவனிக்கவே இல்லை. ஹரிஜன கேம்பாபிவிருத்தி இலாக்காவும் அதை கவனிக்கவே இல்லை. அங்குள்ள ஹரிஜனங்களை மிருகமாகவே பாவிக்கிறாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவர் ‘அனிமல் ஹஸ்பண்டரி’ இலாகாவுக்கு மந்திரியாக இருப்பதால் அவர் ஹரிஜனங்களை அப்படி நினைக்கிறாரோ என்றும் விளங்கவில்லை. அவருக்காகத் தெரியாவிடாலும் நாங்கள் சொல்வதை அவர் காதில் போட்டுக்கொள்வதே இல்லை. நாங்கள் இருபது பேர்கள் ஒரு மகஜர் எழுதி பிரதமருக்கு அனுப்பினோம். அதற்கு அவர் இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றி அவர் காதில் போட்டுக் கொண்டாரோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஆனால் எங்களை ஆதரியங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் இப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்து என்ன பிரயோசனம்? மந்திரிகளுக்கு நாங்கள் துணையாக இருப்பதனால் என்ன பிரயோசனம்? அவர்களுக்கு வேண்டும்போது எங்களைக் கவனிப்பது, இல்லாவிட்டால் எங்களைத் திரும்பிப் பார்ப்பதுகூட கிடையாது. நந்தனார் ஹாஸ்டலில் இருக்கும் குறைகளைச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. அங்கு இதுவரையிலும் பிள்ளைகளுக்கு நெய் போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு ரூ.15-க்குமேல் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு நெய் போடாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வியாதி வந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ரூ. 15க்கு மேல் செலவு ஆவது ஜாஸ்தி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்காரின் ஹாஸ்டல்களுக்கு—சிலேட்டர் ஹாஸ்டலுக்கு, ரூ. 22 அல்லது சுந்தராச்சாரிலு ஹாஸ்டலுக்கு ரூ. 17 ஆகிறது. இந்த நந்தனார் ஹாஸ்டலுக்கு இந்த ரூ. 15 கொடுப்பதை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவோ செய்யலாம். ஜன்ன மாத கொட்டர் இன்னும் வரவில்லை. ஜன்ன மாத டெண்டர் பிப்ரவரி மாதம் வந்தது. அப்படி வரும்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய் டிபாசிட் கட்டவேண்டும். அரிசி முதலிய சாமான்களுக்கு டிபாசிட் கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அரிசிக்கு, மிளகிற்கு 500 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்றும், நெய்க்கு ரூ. 300 கட்டவேண்டும் என்றும், காய்கறிகளுக்கு ரூ. 300 கட்டவேண்டும் என்றும், மளிகைக்கு ரூ. 500 கட்டவேண்டும் இப்படி பல வகைகளில் டிபாசிட் கட்டவேண்டும். இந்த முறை அப்படி செய்யவில்லை. அப்படி கட்டினாலும் அவைகளைச் செய்வதற்கு

[Sri A. S. Sahajananda] [17th March 1954]

ஆள்களை நியமிக்கும்போது ஒரு ஹரிஜனனுக்காவது கிடைக்கவில்லை. ஆனால் ஒரு ஐயருக்குப் போட்டார். ஆட்சேபித்த பிறகு ஒரு தரகன் போய்க்கண்ட பிறகு அந்த பைலை வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் முன் டெண்டரைப் பிரித்து உடனே டெண்டரைக் குறைத்து தனக்கு வேண்டியவன் பெயரால் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி சிவசுப்ரமணியம் என்ற ஒருவருடைய கையெழுத்து வாங்கி இருக்கிறார். அந்த டெண்டர் பேபரை வாங்கிப் பார்த்தால் தெரியும். இதை மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். மழை பெய்து நல்ல விளைச்சல் விளைந்து பயிரை அறுத்த பிறகு பிப்ரவரி மாதத்தில் டெண்டர் வாங்கப்படுகிறது. டெண்டர் மூலம் அரிசி வாங்கியபின் அதை ரூ. 55-க்கு விற்கப்பட்டு உள்ளது. மார்க்கட்டில் ரூ. 32-க்கு கிடைக்கிறது. இவ்விதம் வாங்குவதால் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 25 வித்யாசம் ஏற்படுகிறது. அறுபது மூட்டைகளுக்கு மாதத்திற்கு 1,500 ரூபாய் வரை லாபம் வருகிறது. டெண்டர் கொடுத்தவருக்கு ரூ. 200 அல்லது 300 போக பாக்கி ஆயிரம் ரூபாய்கள் ஆபீஸருக்குக் கொள்ளை போகிறது. இது விஷயமாக மந்திரி அவர்களிடத்தில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இது வரையில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கேட்டால் ரிப்போர்ட் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் பிரிக்ஸ்டான் என்ற ஐரோப்பியர் ஒருவர் கலெக்டராக இருந்தார். அப்பொழுது நான் எம்.எல்.சி. யாக இருந்தேன். அப்போது பிரிக்ஸ்டாக் என்பவர் சரியாகக் கவனிப்பதில்லை யென்று குறை சொன்னேன். சர்க்கார் தந்தி கொடுத்து அழைத்து அவரை வீட்டிற்குள் பிவிட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் யாராவது ஒரு மெம்பர் போய் புகார் செய்தால் அதைக் கவனித்து உடனே அவரைத் தண்டிக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வார். ஆனால் அந்தக்காலம் போய்விட்டது. இப்பொழுது அப்படி நடப்பது இல்லை. ஆனால் சுயராஜ்யம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன சுயராஜ்யம்? இப்பொழுது ஏதாவது ரிப்போர்ட் கொடுத்தால் அதை டிப்டி கலெக்டர் மூலம் அவர் தாசில் தாருக்கு அனுப்புகிறார். அதைத் தாசில்தார் கிராமத்திற்கு அனுப்புகிறார். இதற்குள் அந்த ரிப்போர்ட் கொடுத்தவனுடைய காலம் போய்விடும்.

“ஹாஸ்டல்களுக்குச் சாமான்களை சப்ளை செய்வதில் ரொம்பவும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் 50 பேருக்கு ஒரு படி பருப்பு எல்லாம் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது ஒரு படி கொடுக்கும் இடத்தில் அரைப்படிதான் கொடுத்து வருகிறார்கள். மிளகு, வெந்தியம் முதலியன இல்லை, நெய்யில்லை, தயிர் பாதி, இவ்விதம் குறைவாக செலவு செய்வதால் அங்குள்ள பிள்ளைகள் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுடைய நலனுக்காகத்தான் ஹாஸ்டல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய லாபத்திற்கு அல்ல. மளிகை சப்ளையர் இல்லமேல் சாயு என்பவர் பகலுணவு ஹாஸ்டலுக்கு 15 ரூபாய்க்குள் சப்ளை செய்வதாக மனு கொடுத்தார். அப்படி சப்ளை செய்தால் ரூ. 5,000 வரையில் லாபம் வருகிறது என்று கலெக்டர் எழுதியிருக்கிறார். நான் சொல்லுகிறேன் ஹாஸ்டலையே எடுத்துவிட்டால் ரூ. 70 அல்லது 80 ஆயிரம் லாபம் வரும் என்று. ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக ஹாஸ்டல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றுக்கும் இல்லை. இந்த விஷயங்களைக் கலெக்டரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதை அவர் கவனிப்பது இல்லை. அதைப்பற்றி டைரெக்டர் ஆபீசிலும் கவனிப்பதே இல்லை. மந்திரி அவர்களிடம் இதைப்பற்றி பலமுறை சொல்லியும்கூட அவரும் இன்னும் அதை கவனிக்கவே இல்லை.”

(An honourable Member was seen crossing the floor of the House between the Chair and the Speaker.)

MR. SPEAKER:—“Honourable Member Sri A. S. Sahajananda is on his legs and the hon. Member should not cross the floor of the House between the Chair and the honourable Member addressing the House.”

* SRI A. S. SAHAJANANDA:—“தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களிலும், தென்றறைகாடு ஜில்லாவிலும், இதர ஜில்லாக்களிலும் ஹரிஜன வெல்போர் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். மற்றைய ஜில்லாக்களில்

17th March 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

ஜிஜன வெல்பேர் கமிட்டிகள் கூடுகின்றன. ஆனால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அந்தக் கமிட்டியை ஆபீசர்கள் கூட்டுவதே கிடையாது. அப்படிச் கூட்டினால் ஏதாவது குற்றம் குறைகளைச் சொன்னால் என்ன செய்வது என்று அவைகளைக் கூட்டுவது இல்லை. குறைகளை எடுத்து எழுதி அனுப்பினாலும் அதைக் கவனிப்பது இல்லை. அதை விசாரிப்பதும் இல்லை. இது தவறான விஷயம். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி வந்த பிறகு இருக்கும் வசதிகளையும் எடுத்துவிட்டார். இப்பொழுது ஹால் டல்களைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதால் அவைகள் திறமை இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த மாதிரி காலத்தில்தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைக் காதில் போட்டுக்கொள்வது இல்லை. ராஜாஜி அவர்களிடம் எவ்வளவு தூரம் கூச்சல் போட்டும் ஒரு கூச்சலுக்கு பலம் இல்லை. இப்படி பெரும் கூச்சல் போட்டாலும் கூட மந்திரி காத் கொடுத்து கேட்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஜம்பதினியர் ஜனங்களுடைய வோட்டுப்பெற்று வந்து இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன சொன்னாலும் அது பிரயோசனப்படவில்லை. இப்படி இங்கு வந்து உட்கார்ந்து இருப்பதைவிட ராம் ராமுவை ஜம்பம் செய்தாலும் பிரயோசனம் படும். பல ஆண்டுகளாக இவைகளை எடுத்துச் சொல்லியும் ஒரு பிரயோசனம் ஏற்படவில்லை. இப்பொழுது தென்னாற்காட்டில் இருக்கும் வேல்பேர் ஆபீசரை மாற்றவேண்டும் என்றும், நான் அடிக்கடி லஞ்சம் லஞ்சம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் என்னை அரெஸ்ட் செய்தாலும் பாதகமில்லை. இந்த சட்டப்பையில் இந்த லஞ்சத்தைப்பற்றி பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் இதுவரைக்கும் சர்க்கார், இந்த சுயராஜ்ய சர்க்கார் என்றும் செய்யவில்லை. ஆகையினால் இது விஷயத்தில் தீவிரமாக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஜில்லா ஹாஜன் நிர்வாகம் ரொம்பவும் ஊமலாக இருக்கிறது.”

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—“അദ്ധ്യക്ഷരെ, നിത്യേന എനോണം നാട്ടുകാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘടകമാണ് ജില്ലാഭരണം. എന്നുവെങ്കിൽ ജനങ്ങളേയും ഗവണ്മെന്റിനേയും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കണ്ണിയാണത്. നാട്ടുകാരുടെ സഹകരണം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ രീതിയായും ജില്ലാഭരണത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയോ നേരമെനിച്ചാണ്. ജനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനോടു അടുപ്പം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതികളെ നാട്ടുകാർ സഹകരണമനോഭാവത്തോടെയോട്ടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം ജനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റിനോടു കൂറില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളുടെ ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണമെന്തെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. നാട്ടിൽ ഒരു സംഭവം നടന്നെങ്കിലും വിചാരിക്കുക. പകൽ വെളിച്ചംപോലെ തെളിവുള്ള ഒരു സംഭവം— നാട്ടുകാർ പുണ്യബോധവ്യക്തത കൽ കാട്ടും. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന പ്രമേയങ്ങൾമൂലവും ഹർജികൾ മൂലവും ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ടപ്പെട്ട നടപടികൾ എടുക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഒരു കാരണം. അഥവാ നക്സലി എടുത്താൽതന്നെ, അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നായിരിക്കും ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന മറുപടി. യഥാർത്ഥമെന്തെന്നു നാട്ടുകാർ അറിയുമായിരിക്കും ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നതു നേരമെനിച്ചാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിനോടു എങ്ങനെ സഹകരിക്കും ?

“ജില്ലാഭരണത്തെ എടുത്തു പരിശോധിച്ചാൽ എവിടെയും കൈകൂലിയുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇപ്പോൾ അനന്തം അംഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ തുടങ്ങി അങ്ങേ അനന്തം കലക്ടർ ആഫീസിൽ വരെ കൈകൂലിയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഹോഫീസിൽ ഒരു കടലാസ്സു കൊടുത്താൽ അതൊന്നും വായിച്ചുനോക്കണമെങ്കിൽ അതിനാ ഒരു “weight” വേണമെന്നു നാട്ടുകാർ സംഭാരണ പറയാറുണ്ട്. അതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചില കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റികളിലെ അംഗങ്ങളും കൂടി ചേർന്നുകൊണ്ടു നാട്ടുകാരെ കുന്നിരുകേറുകയാണ് ഇന്നത്തെ പരിവ്. ഒരു ഹരജി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേയ്ക്കയച്ചാൽ—നാട്ടുകാർ തന്നെയല്ല, എം. എൽ. എ. മേർ അയച്ചാലും ശരി—അതിന്നു ഒരു മറുപടി കൊടുക്കുക എന്ന പ്രാഥമികതയുണ്ടാവാം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കാറില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി ചാണ് ഇര സഭയിൽ ഇത്രയധികം ചോദ്യങ്ങൾ വരുന്നതു്. ഇന്നലെത്തന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ ടി. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ ചിന്തിച്ചു താല്പക്കിലെ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ജില്ലയിലെ

[Sri K. Madhavan Nambiar] [17th March 1954]

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നിയമസഭാംഗങ്ങളും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരാനും സംസാരിക്കാനുമുള്ള സൗകര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിനോടുകൂടുന്ന നേരിട്ട ചോദ്യങ്ങൾക്കുണ്ടാവുന്നത്. അതാതു ജില്ലകളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവിടത്തെ മെമ്പർമാരും തമ്മിൽ ഒരു co-ordination ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഈ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകാതെ കഴിയാം. അങ്ങിനെ ഒരു സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയധികം ചോദ്യങ്ങൾ ഈ സഭയിലുണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു co-ordination സാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

“മറ്റൊരു കാര്യം, ഹരജികളും മറ്റും ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അയച്ചാൽ അവർ പറയും, അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്; അവർക്കു അധികാരമൊന്നുമില്ല എന്ന്. അധികാ കാര്യങ്ങളും നിയമനീക്കുന്നത് സെക്രട്ടറിയെററിൽതന്നെയുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികാരികൾക്കു ചില കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

“ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മറ്റൊരു കാര്യം എടുത്തു പറയണമെന്നാക്കുന്നു. കോട്ടയം താലൂക്കിലെ കോല്ലാരന്മാർ 1952 ൽ യോഗംചേർന്ന ചില ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഏറെനേരമായി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണു കോല്ലാരന്മാർ വെമ്പൂ ഇൻസ്പെക്ടർ മുതൽ ഡിവിഷനൽ ആഫീസർവരെ ആരു വിചിച്ഛവും അവർ കടിയെത്തണം. അവർ വളരെ വിഷമതകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് ഭയപ്പെട്ടു പരിഗണിക്കണമെന്നും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഞാനുപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മറ്റു അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരുടെ സംരക്ഷണമല്ല അനേകം ഹരജികളും മെമ്പർമാർക്കുണ്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്നു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഇത്രവരെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ജമാബന്തിക്കു പോകുമ്പോഴും നികുതി അടയ്ക്കാൻ താലൂക്കിൽ പോകുമ്പോഴും അവർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്.

“ഭക്ഷ്യപ്രാദനത്തിനുവേണ്ടി ചെറിയ ചെറിയ തോട്ടങ്ങൾ കീറുക, റോഡുകൾ വെട്ടുക മുതലായതും ഈ ഡിവിഷന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. മാവിലാമ്പി അംശത്തിൽ വലിയപ്പള്ളിയിൽ ഒരു കെട്ടുകെട്ടേണ്ടതു് അടിയന്തിരമായ ഒരുവശ്യമാണ്. അവിടെ അധികവും കൈപ്പാട്ട് നിലങ്ങളാണുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞ 15 കൊല്ലമായിട്ട് ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുയാണെന്നു് ഗവണ്മെന്റ് ഫയലുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കണ്ടാൽ. എന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഇതേവരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കൊല്ലത്തെ വിളവും ഉപ്പുവെള്ളം കേറി നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കെട്ട് കെട്ടിയാൽ 10,000 പറയിലധികം നെല്ല് ഇവിടുന്നു വിളയിക്കാം. അനവധി മെമ്പർമാരുടെയും ഹരജികളും ഗവണ്മെന്റിന്നും ഡിസ്ട്രിക്ട് അധികാരികൾക്കും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിലങ്ങൾ ദേവസ്വം ബോർഡുകൾക്കുവേണ്ടി ഹിന്ദു റെലീജിയസ് എറഡോമെന്റ് ട്രിസ്റ്റർക്കും ഹരജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആരും ഇതേവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. തെക്കെ മലബാറിലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ ധാരാളം തോട്ടമുട്ടും മറ്റും ആവശ്യമുണ്ട്. കൂടുതൽ ജന്മിമാരുടെ കൈയിലായതുകൊണ്ടു പല ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നുണ്ട്. കലക്ടർ അതു ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

“പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾക്കു അയയ്ക്കുന്ന സർക്കുലറുകളും മറ്റും ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിലാണ് അയയ്ക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാത്തവരായിരിക്കും അധികം മെമ്പർമാരും, ഇംഗ്ലീഷിനായാതെ പഞ്ചായത്തുഭരണത്തിന്നു് കൊള്ളാത്തവരാണെന്നു് മിമിച്ചു. അതുകൊണ്ടു മാതൃഭാഷയിൽതന്നെ ഈ സർക്കുലർ അയച്ചാലെ കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായി പഞ്ചായത്തു ഭരണം നടത്താൻ സാധിക്കുകയുണ്ടു്. പഞ്ചായത്തുകൾക്കു് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകണമെന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മലബാറിലെ പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾ യോഗം ചേർന്ന് ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്തു് മദിരാശിയിൽ വച്ചു ചേർന്ന സ്റ്റേറ്റ് പഞ്ചായത്തു കാൺഫറൻസിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവണ്മെന്റ് അടിയന്തിരശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയിക്കുവിക്കേണ്ടതാണ്.

“ഹൈസ്കൂളുകളിലും പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളിലും ബ്രാഡ് കാസ്റ്റിങ്ങ് സെറുകൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറും നൽകുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ മദ്രാസ് നൽകുന്ന വിഭാഗസാധനങ്ങൾ മാത്രമേ വാങ്ങാവൂ എന്നു ഗവണ്മെന്റു നിർബന്ധം വച്ചിരിക്കുന്നു. അതു് വിഷാദകരമാണ്. ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന

17th March 1954] [Sri K. Madhavan Nambiar]

സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ഗവൺമെന്റ് അനുവദിക്കണം. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഗവൺമെന്റ് പരിഗണിക്കുമെന്ന് വീശപസ്വിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു."

* SRI R. M. PALANIAPPAN :—“ கனம் சபாநாயகர் 10-32

அவர்களே, சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நிறைய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர், தாசிஸ்தார், அல்லது தாலூக்கா ஆபீஸ் மற்ற சிப்பந்திகள் ஆகிய எல்லோரும், மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நாங்கள் அவர்களுடைய ஆபீசிற் குச் சென்றாலும், எங்களைக் கவனிப்பதில்லை. மணிக் கணக்கில் காக்கவைத்துவிடுவார்கள். ஒரு சின்ன விஷயத்திற்குக் கூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் சனங்க வைத்துவிடுவார்கள். அதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டமான நிலைமைக்குள்ளாகிறார்கள். நமது நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான், நம் நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் வாழ வழி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் நாம் நம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வரவேண்டுமென்று சொன்னோம். அன்னியர்கள் இந்த நாட்டை விட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லையென்றுதான் நாம் சொல்லவேண்டும். முக்கியமாக கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் ஏதாவது வேலையாக ஜில்லாக் காரியாலயங்களுக்குச் சென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து உடனடியாக அனுப்பிவைத்தான் அவர்களுக்கு மிகவும் திருப்தியாக இருக்கும். அவர்களுக்கும் கஷ்டமில்லாமலிருக்கும். ஆகவே இதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக ஒவ்வொரு இலாகாவும் ஜில்லாக்களில் என்ன வேலைகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி மக்களுக்கு எதுவும் விளம்பரம் செய்வதே கிடையாது. அவர்கள் ஊயில் என்னென்ன வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி அவர்களுக்கே ஒன்றும் தெரியாது. எங்களைப் போன்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கே எங்கள் தொகுதியில் என்னென்ன நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற விஷயம் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே ‘ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் என்னென்ன காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். என்னென்ன திட்டங்களைப் போட்டு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தல் கொண்டிருக்கிறோம்,’ என்றெல்லாம் முன்பு ‘சென்னை செய்தி’ என்ற புத்தகம் பிரசுரித்ததுபோல ஜில்லாச் செய்தி என்று ஒரு புத்தகத்தை சர்க்கார் வெளியிட்டால் கூடத் தேவையென்று தோன்றுகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு புத்தகத்தை அச்சிட்டு விற்க ஏற்பாடு செய்தால் அது பொது மக்களுக்கு மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும்.

“ அடுத்தபடியாக கிராமத்திலுள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை நாம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். அவர்களுக்குத் தேவையான சம்பளத்தை நாம் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தித்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்காமல் தங்களுடைய காரியங்களை நன்றாகச் செய்வார்கள். ஆகவே கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய சம்பளத்தை அதிகரிக்க ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும். பிறகு என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில விஷயங்களைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மற்ற பகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களைப் போல் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் சென்னை ராஜ்யத்திலும், இந்தியாவிலுமுள்ள ஹரிஜனங்கள் காந்தியடிகளின் சேவையால் மிகுந்த நன்மையை அடைந்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை சிறு தனி சமஸ்தானமாக இருந்ததால் அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் ஹரிஜனங்களுக்கு அப்போது போதுமான சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை.

[Sri R. M. Palaniappan] [17th March 1954]

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகவே அவர்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்வளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில்தான் புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது ரொம்பவும் குறைவான தொகையாகும். அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதியும், ஹாஸ்டல் வசதியும், மற்ற குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்றவைகளையும் செய்து கொடுக்க அதிகமான தொகை ஒதுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குளத்தூர் தாலுக்காவிலுள்ள இலுப்பூர் பிரிக்கா விக்டோரியா கோஷ்டன் ஜப்பனி விழா ஞாபகார்த்தமாக புதுக்கோட்டை மன்னரால் விக்டோரியாவுக்கு கோல்டன் Jubilee-க்கு வெகுமதியாக அளிக்கப்பட்டது. இந்த பிரிக்கா இப்பொழுது திருச்சிராப்பள்ளி தாலுகாவில் இருந்து வருகிறது. இந்த பிரிக்காவிலுள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தான மக்களோடேயேதான் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாம் புதுக்கோட்டை மக்களைப் போன்றதே. கொடுக்கல் வாங்கல் எல்லாம் சமஸ்தான மக்களுடன்தான் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே இலுப்பூர் தாலுக்காவின் நிர்வாகத்தை திரும்பவும் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் இணைக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

“நமது ராஜ்யத்தில் இப்பொழுதுள்ள ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு வால் போல் அந்தக் கோடியிலிருந்து இந்தக் கோடி வரை நீண்டு கிடக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நாம் நம்முடைய தேச நிர்வாகத்திற்குத் தக்கபடி, மக்களின் கலாசாரம், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவைகளையொட்டி ஜில்லாக்களைச் சின்னச்சின்ன ஜில்லாவாகப் பிரிக்கவில்லை. ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் குறைவாக இருந்தால்தான் அங்குள்ள நிர்வாகம் மிகவும் நன்றாக இருக்க முடியும். புதுக்கோட்டை தனி சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அதன் நிர்வாகம் எவ்வளவு நன்றாக இருந்தது. இப்பொழுது அதன் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்தாலேயே நான் சொல்வதன் உண்மை உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே ஜில்லாக்களின் விஸ்தீர்ணம் குறைவாக இருந்தால்தான் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவ்வாறு ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கப்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை ஒரு தனி ஜில்லாவாக வைத்து, புதுக்கோட்டை நகரத்தை அந்த ஜில்லாவின் தலைநகரமாகச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரியாக சர்க்கார் செய்யும் என்றும் நான் மக்களுக்கு பல சமயங்களில் உறுதி கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே கட்டாயமாக இந்த மந்திரி சபை அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10.40
a.m.

*SRI M. PALANIMUTHU:—“கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றிய மான்யத்தின்மீது பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்பை எனக்கு அளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“குறிப்பாக, ஜில்லா அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.க்களை மூன்று விதமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் தனிப்பட்ட நியாயம் வழங்குகிறார்கள். அதாவது, ஜில்லாவிலுள்ள போலீஸ் சூப்பிரின்டெண்டு, கலெக்டர் முதலிய பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.க்களை முற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், பிற்பட்டவர் என்றும், ஹரிஜனங்கள் என்றும் மூன்று விதமாகப் பிரித்து, அவரவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட நியாயம் வழங்குகிறார்கள். அது சரியல்ல. ஏனென்றால், நான் ஒவ்வொரு அதிகாரியையும் போய்ப் பார்க்கும்போது அவர்கள் எங்களுக்குள்ள ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்யாமல் மழுப்பிவிடுகிறார்கள்.

17th March 1954] [Sri M. Palanimuthu]

“ஒரு எம்.எல்.ஏ. அந்தத் தொகுதியிலுள்ள குறைகளைத் தெரிந்து சொல்லிக்கொண்டால், அவைகள் அதிகாரிகளால் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள குறைபாடுகள் அனேகம் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அடமானம் செய்வதற்கு ரிசர்வ் செய்திருக்கிறார்கள். 30, 50 ஏக்கர் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்குள்ள தாசில்தார்கள் கவனிப்பதில்லை. அங்குள்ள முற்பட்ட வகுப்பாருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம் போதுமான லஞ்சமும் சமையலுக்கு வேண்டிய காய்கறிகளும் வாங்கிக்கொண்டு, மகா அநாகரீகமான முறையில் அதிகாரிகள் நடந்து, ஹரிஜனங்களை மிகவும் தாழ்ந்த நிலைமையில் வைக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த வகையிலும் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் மிகவும் கேவலமான நிலையில் நடந்தால் சர்க்காருடைய மதிப்பு என்ன ஆகுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ஆதலால் என்னும் இடத்தில் 30 ஏக்கர் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று 10 வருஷமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி பெருமந்தூர் என்னும் இடத்தில் 30 ஏக்கர் நிலத்தை ரிசர்வ் செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த நிலத்திற்கு அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் கையெழுத்திட்டு, அந்த மக்கஜரா நான் தாசில்தாரிடத்தில் கொடுத்தும்கூட, சமார் 3 வருஷ காலம் ஆகியும் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்த நிலத்தை ‘பயிர் பண்ணுவதற்கு சட்டம் இருக்கிறதே’ என்று கேட்டால், அலட்சியமாக அவர்கள் பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். கிராமாதிக்காரிகளும், தாலுகா அதிகாரிகளும், ஜில்லா அதிகாரிகளும் கூட மிகக் கேவலமான முறையில் நடந்து கொள்வதால், சர்க்கார் வருங்காலத்தில் என்ன நிலையை அடையும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும்.

“சுவாமி சுகஜானந்தா அவர்கள் பேசும்போது, ‘சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் லஞ்சம் வாங்குகிறார்’ என்று சபையிலே சொல்கிறார். சர்க்கார் அவைகளைக் கச்சுந்து கவனித்து, அதற்கு ஆவன செய்யவில்லையென்று சொன்னால், அவர்மீது குறைசுற சர்க்கார் யோசிக்கிறது.

“ஜில்லா அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.களை மூன்று விதமாகப் பிரித்து தனித்தனி நியாயம் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் யூனியன் பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்கள், ‘அதிகாரிகள் மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளவேண்டும், மக்களுக்கு வேண்டிய தாரியங்களில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும், மக்களுடன் அதிகாரிகள் எவ்வளவு தொடர்பு கொள்ளலாமோ அவ்வளவும் வைத்துக்கொண்டால்தான், சர்க்காரை நல்ல முறையில் நடத்தி, மக்களுக்கான நல்ல காரியங்களைச் சீக்கிரமாக செய்து முடிக்க முடியும்’ என்று வெகு அழகாக வருணித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தலைவர்களெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டு கேட்டு எங்களுக்குக் காது புளித்துப் போய்விட்டது. ஐந்தாண்டு திட்டம் வகுக்கும்போது, ‘பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் தான் நன்மை செய்யப்போகின்றோம், அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தப் பாடுபடுகிறோம்’ என்று வருணிக்கப் பட்டு, கடைசியில் அந்த திட்டங்களினால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏதாவது நன்மை அடைந்தார்களா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஏனென்றால் சர்க்கார் செய்யப்போவதாக சொல்லும் காரியங்களைச் செய்வதில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. ‘இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது? அம்மாதிரி எவ்வளவு ஏக்கரா அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது?’ என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன் கேட்டதற்கு இன்னும் தகவல் கொடுக்கப்படவில்லை. என் தாலுக்காவில் உள்ள நிலத்தின் ஸர்வே நெம்பர் முதற்கொண்டு குறித்து கேள்வி கேட்டேன். ஆனால், பதில் இல்லை. காரணமென்னவென்றால், அதிகாரிகள் லஞ்சத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேண்டுமென்றே காரியங்களைத் தவறான முறையில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

[Sri M. Palanimuthu]

[17th March 1954]

“அமைச்சர்கள் ஜில்லாக்களுக்கு விஜயம் செய்தால், அவர்களை நாங்கள் பார்த்துக் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியாது. அமைச்சர்களைச் சூழ்ந்து கலெக்டர், மற்ற அதிகாரிகள் வந்துவிடுகிறார்கள். நான் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தவன் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர்களிடம் நெருங்கி, மக்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக நான் கவலைப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி கேவலமான முறையில் நாங்கள் அதிகாரிகளாலும் அமைச்சர்களாலும் மதிக்கப்பட்டால் எங்கள் தொகுதியில் நாங்கள் காரியங்களைச் சாதிக்கமுடியாது என்பதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும். அமைச்சர் ஒரு இடத்திற்கு விஜயம் செய்தால், அங்குள்ள பொதுமக்களைக்கண்டு பேசவேண்டும். எம்.எல்.ஏ. க்கள் மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து மந்திரிகளிடம் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கவலையுடன் கேட்கவேண்டும், பிறகு அவைகளை நிவர்த்திக்க வழி தேடவேண்டும். இப்படியெல்லாம் செய்வதற்கு நினைவரம், அங்குள்ள கலெக்டர், பெரிய பெரிய மிராச்தார்கள், பஸ் சொந்தக்காரர்கள், லட்சாதிபதிகள், நிலப் பிரபுக்கள் அவர்களுடைய மத்தியிலேயே காலத்தைக் கழித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள்தான் மந்திரிகளைப் பார்க்கமுடியுமெல்லாது என்போன்ற பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. மந்திரிகளைப் பார்ப்பதென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால், நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுவதென்னவென்றால், நீங்கள் கொஞ்ச நாட்களுக்கு எமாற்றலாம்; எமாற்றுவதற்கு அளவு உண்டு; ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்பொழுதுதான் இந்தியாவில் மக்களெல்லோரும் சமத்துவமாக வாழமுடியுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தியாவின் சுபிட்சத்திற்காக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்றும் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நீங்கள் செய்திருப்பது என்ன? சுயராஜ்யம் கிடைத்து விட்டதென்று சொன்னால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சுயராஜ்யம் உண்மையாகவே கிடைத்திருக்கிறதா? அவர்கள் சமூகத்தில் மற்ற இனத்தவரைப் போல சரிசுகர் சமானமாக வாழ முடிகிறதா? அப்படி அவர்கள் சமூகத்தில் மற்ற சமூகத்தாரைப்போல் தலை நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய காலம் ஏற்பட்டால்தானே நீங்கள் அழகாக வர்ணிப்பதற்கு அர்த்தமாகும்? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இவர்களெல்லோரும் இந்த நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் வந்து விட்டாலும்கூட, அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், சுயராஜ்யத்தில் முழுப் பலனையும் அவர்கள் அடையவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களுக்காக நிறையச் சலுகைகள் செய்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது அதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். எமாற்றுவதற்கு அளவு உண்டு. என்போன்ற ஹரிஜன வரலாடிகள் அரசியலில் எந்த முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும், எந்த முறையில் அரசியலை அமைக்கவேண்டும், எந்த முறையில் போராட்டத்தை எங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதையும் என்று சிந்திக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். சவாய் சகஜானந்தா அவர்களும் சபையிலேயே உள்ள எல்லோருக்கும் முன்பாகவே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ. இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் ஆட்சியை நடத்தக்கூடிய நீங்கள் இதில் ரொம்ப கவனம் செலுத்தி, அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமா? அதுதான் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. ‘தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள்’ என்று எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள். நீண்ட வருஷங்களாக ஹரிஜன சமூகத்தார் தாழ்த்தப்பட்டவராக இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களென்றால், அதைக்கொண்டு ஹரிஜனங்களாகிய நாங்கள் வெட்கப்படுகிறோம். இன்னும் எங்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே நாங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய நிலை உயர்த்தப்படவில்லை. மற்ற சமூகத்தாரைப்போல் நாங்களும் முன்னேற்றப்படவேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. ஆனால், சட்டப்படி எங்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை.

17th March 1954] [Sri M. Palanimuthu]

“தாழ்த்தப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சட்டசபையில் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து சட்டசபையில் பேசலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு எங்கள் மனது புண்பட்டிருக்கிறது. உயர் ஜாதி மக்களும், ‘உயர்தர அதிகாரிகளும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு மரியாதை கொடுத்து, ஜில்லா அதிகாரிகள் வரை எங்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, எங்களுடன் நெருங்கிப் பழகி, எங்களுடைய யோசனையே அவ்வப்போது கேட்டு, எங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தால், எங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். மக்களும் எங்களை மதிப்பார்கள். ‘பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கான காரியங்களை எங்களாலானதை செய்துகொண்டு, இந்த நடவடிக்கை சரிசெய்த பாதையில் கொண்டுவரவதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். பணக்காரர்களையும் குரல்தான் அதிகாரிகளுக்குக் கேட்கிறதேயொழிய, தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகிய எங்களுடைய குரல் கேட்பதில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் இப்பொழுது 100க்கு 45 பேர்கள் வரையில் தேர்தலில் காங்கிரஸ் ஜெயித்தது. நீங்கள் பொதுஜனங்களுக்கு அதிகமாக ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைச் செய்துகொடுத்தாலே போதுமானது.

“பெரம்பலூர் தாலுகாவில் கட்டிட அடமானம் செய்யவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷமாக அதிகாரிகளைக் கேட்டும் இன்னும் நடைபெறவில்லை. அதிகாரிகளை அணுகும்போது நயந்து, பயந்து, அடங்கி ஒடுங்கி காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயம் சொல்லியதைப் போல்தான் நாங்கள் அந்த அதிகாரிகளை அணுகினோம். அவர்களின் காலில் விழுந்து கும்பிட்டோம் என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோம். இன்னும் அதுவிஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை. இன்னும் அவர்களை எந்த விதத்தில் கேட்கவேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர்கள்? தாசில்தார் பார்த்து, அந்தக் காகிதத்தைக் கலெக்டரும் பார்த்து, ரெவினியூ போர்டுக்கு வந்து, அமைச்சர் அவர்களுக்கும் விஷயம் வந்திருக்கிற தென்றல், இது எவ்வளவு முக்கியமான விஷயம் என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அங்குள்ள அதிகாரிகள் மக்களை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறார்கள். அதாவது உயர்வகுப்பினர்கள், பிராமணரல்லாதார், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இம்மாதிரி மூன்று விதமாகப் பிரித்து, இந்த மூன்று பிரிவினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக்கொள்ளுமளவுக்கு அந்த அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களிலேயே பறையருக்கும் பள்ளிக்கும் சண்டையை மூட்டிவிடுவபடிச் செய்கிறார்கள். உயர் வகுப்புக்கும் தாழ்ந்த வகுப்பிற்கும் சண்டையை மூட்டிவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி நிர்வாகம் போய்க்கொண்டிருந்தால், எந்த விதத்தில் மக்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகள் கவனிக்கமுடியும்? அமைச்சர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சபையில் விவாதத்தில் உள்ள ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட மானியத்தை நான் என் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை இந்த சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கடந்த 10, 20 வருஷங்களுக்கு முந்தி இருந்த நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்போனால் நமது ஜில்லா நிர்வாகம் ஓர் அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். விசேஷமாக எங்கள் மதுரை ஜில்லா நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இலாக்காக்களும் ஓர் அளவு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஓரே ஒரு விசேஷ குறை இருக்கிறது. அந்தக் குறையை எப்படி நிவர்த்திக்கிறது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்களை எஜமானர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் பொதுஜன ஊழியர்கள், பொது ஜன காப்பாளர்கள் என்று உணரவில்லை. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் எப்படி தங்களை எஜமானர்கள் என்று கருதி வேலை செய்தார்களோ அதே மனப்பான்மையோடுதான் இன்றும் வேலைசெய்கிறார்கள். எஜமானர்கள் என்ற மனப்பான்மை எப்பொழுது மாறுகிறதோ அப்பொழுதுதான் பொதுமக்களுக்கு அவர்களிடத்தில்

10-50
a.m.

[Sri S. Thinakarasami Thevar] [17th March 1954]

மதிப்பு ஏற்படும். இன்று ஓரளவுக்கு அந்த மனப்பான்மை சீர்திருந்தி யிருக்கிறது. நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எஜமானர் கள் என்ற மனப்பான்மை மாறுதலரை ஜில்லா நிர்வாகத்தில் சீர்கேடான சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது இருக்கும் மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் ஓரளவுக்கு கூடியவரை நல்ல காரியங்களைச் செய்து வரு கிறார்கள். கிராமங்களில் விசேஷ சுற்றுப்பிரயாணங்கள் செய்து மக்களின் தேவையைக் கவனிக்கிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. இதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும், காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்களும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்பொழுது உள்ள சம்பளம் போதாது என்பததான் அந்தக் குறை. என் னுடைய உண்மையான அபிப்பிராயமும் அதுதான். ஆகையால் இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து முடியுமானால் அவர்கள் சம்பளத்தை ஓரளவு உயர்த்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய ஜில்லாவில் மராமத்து இலாக்காவில் பெரியாறு டிபார்ட்மெண்ட், Non-பெரியாறு டிபார்ட்மெண்ட், Food Production டிபார்ட்மெண்ட் என்ற மூன்று டிபார்ட்மெண்ட்கள் இருக்கின் றன. இந்த டிபார்ட்மெண்ட் அதிகாரிகளிடையே ஒரு குறையிருக்கிறது. இவர்கள் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும்பொழுது கண்மாய்களை inspection செய்வதில்லை. ஆகையால் சில இடங்களில் தண்ணீர் பெருக்கு இருக்கும் பொழுது கண்மாய் அலைகள் (revetment) நீர்மட்டத்துக்கு மேலே அல்லது கீழே இருக்கிறது. அப்படி யில்லாமல் கண்மாய் அலைகள் Revetment packing maximum water level-க்கு மேல் இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஜலப்பெருக்கு காலத்தில்தான் கண்மாய்களை inspection செய்ய வேண்டும்.

“Sluice (மடைகள்) மராமத்து செய்யும்பொழுது கலிங்கு நீர் மட்டம் ஒரே மட்டமாக யிருக்கவேண்டும். ஒரே இடத்தில் மட்டம் கலங்குகளில் தண்ணீர் தட்டி விழும்போது நீர் மட்டம் ஒரே அளவுதானிருக்கவேண்டும். அரை அடி தண்ணீருக்கு மேலாகவோ அல்லது அரை அடி தண்ணீருக்கு கீழாகவோ இருக்கக்கூடாது. Surplus weir மேல் மட்டம் ஒழுங்காக இருக்கும்படி கலிங்குகளை செப்பனிடவேண்டும்.

“ஏதாவது ஒரு மராமத்து செய்யவேண்டுமானால் அதிகாரிகள் level எடுத்து, அதற்குப்பின் estimate போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்புவது வழக்கம். இதுமாதிரி பல இடங்களில் பல முறைகள் level எடுத்து estimate தயார் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் அதை ஏதோ ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி drop செய்து விடுகிறார்கள். இதே மாதிரி உரப்பாளரில் ஒரு channel-க்கு 11 தடவை level எடுத்து estimate போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியபோது ஒரு காரணமில்லாமல் கடைசியில் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஒரு தடவை level எடுப்பதற்கு Supervisor, Section Officer, Peonகள் முதலிய சிப்பந்திகள் level instrument-உடன் 10 மைலுக்கப்பால் போய் 4, 5 நாள் தங்கி வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு தடவை level எடுப்பதற்கு 400, 500 ரூபாய் செலவாகிறது. இதேமாதிரி 10 தடவை level எடுத்தால் 5,000 ரூபாய் செலவாகிறது. இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மராமத்து வேலையையே முடித்துவிடலாம். இவ்வளவு பணம் செலவழிந்த பிறகு காரணமில்லாமல் கடைசியில் estimate-ஐ drop செய்வதால் சர்க்காருக்கு வீண செலவும், நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது.

“Highways Department-ஐ பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்பு கிறேன். ரோடு பரத்தல் (spreading) மழை காலத்தில்தான் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ரோடு கெட்டியாயும், பலமாயும் இருக்கும், தண்ணீர் வசதியில்லாத காலத்தில் ரோடு பரத்தல் செய்தால் சீக்கிரம் கெட்டுவிடும். கவர்கள் அவர்கள் போன்ற பெரிய பிரமுகர்கள் விஜயம் செய்யும் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து ரோடு பரத்தல் செய்கிறார்கள். அப்படி செய்வதால் மூன்று மாதங்களில் ரோடுகள் break ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் ரோடு பரத்தல் மழை காலத் தில், தண்ணீர் வசதி யிருக்கும்பொழுதுதான் செய்யவேண்டும். இல்லா விட்டால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்படும்.

17th March 1954] [Sri S. Thinakarasaami Thevar]

“கிராமங்களில் கண்மாய் மராமத்து வேலையை இப்பொழுது Contractor-களிடம் விட்டுவிடுகிறார்கள். Contractor-கள் லாபத்தைக் கருதியே வேலை செய்வார்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதனால் இந்த மராமத்து வேலையை Contractor களுக்கு கொடுக்காமல் கிராமத்திலுள்ள அயக்கட்டுதாரர்களுக்கு first preference கொடுத்து உதவவேண்டும். சில சமயத்தில் சர்க்காரே எதிர்பார்க்காமலே விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த செலவில் கண்மாய்களை மராமத்து செய்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது சர்க்காரே மராமத்துக்குப் பணம் கொடுத்து அவர்களை அந்த வேலையைச் செய்யச் சொன்னால், Contractor-களை விட விசேஷ முயற்சியுடனும், ஊக்கத்துடனும் அவர்கள் அதைச் செய்து முடிப்பார்கள்.

“மதுரை தென்னாட்டில் ஒரு பிரபல்யமான இடம். அங்கு 4 லக்ஷம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியில் 600 படுக்கைகளே இருக்கின்றன. இது மிகவும் குறைவு. இதை 1,000 படுக்கைகளாகவாவது உயர்த்தவேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் குஷ்டரோகம் பிரபல்யமாக யிருக்கிறது. உதாரணமாக திருமங்கலம் தாலுகாவில் ஒரு கிராமத்திற்கு நான் 20 வருஷங்களுக்குமுன் சென்றபொழுது அங்கே 5 குஷ்டரோகிகள்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதே கிராமத்தில் 100 குஷ்ட ரோகிகள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் எங்கள் ஜில்லா National Extension Scheme-ல் சேர்ந்த பிரதேசம் (area). குஷ்டரோகத்தை நிவர்த்திப்பதில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தாவிட்டால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும்.”

MR. SPEAKER:—“I find that still a large number of hon. Members want to take part in the debate. I, therefore, extend the time limit of the debate by an hour more. The Hon. Minister will begin replying to the debate at 12-30 p.m.”

* SRI K. R. SAMBANDAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிலும் ஜில்லா தலை நகரங்களில் நிர்வாகம் சரியாகவும் நன்றாகவும் நடந்து கொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள ஜில்லா கலெக்டர் ஸ்ரீ டி. கே. பழனியப்பன் அவர்கள் பெரும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நல்ல விதமாக நிர்வாகத்தை நடத்தி வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அடுத்தபடியாக அங்குள்ள தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு நிலைமை மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு வேலை செய்வதற்கான போதுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. மிகவும் குறுகிய இடம், அந்த இடம் சந்தைக் கடை மாதிரி இருக்கிறது. அங்கு லேட் கிடையாது. அதிகாரிகள் கள்ளிப் பெட்டியிலும் மூட்டைகளிலும் உட்கார்ந்துகொண்டு எழுதும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எழுதுவதற்கு வேண்டிய மேஜை முதலிய சாமான்களை கொடுக்க வில்லை. பல தடவைகளில் இதைப் பற்றி சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தும் இதுவரையில் கவனிக்கவே இல்லை. மற்ற எல்லா ஆபீஸ்களில் எலெக்ட்ரிக் லைட்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த தாலுகா ஆபீசில் இன்னும் எலெக்ட்ரிக் லைட் போடவில்லை. அங்கு இருள் மயமாக இருக்கிறது. மற்றும் அங்குள்ள தாலுகா ஆபீசோடு ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசம் இருள் அடைந்த மயமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்குச் சம்

11
a.m.

[Sri K. R. Sambandam] [17th March 1954]

பளம் ஏதோ குறைந்த அளவில் இருந்தாலும் கூட கஷ்டமான நிலைமையில்லாத அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அத்துடன் இரவில் ஒன்பது மணி வரையிலும் கூட அவர்கள் ஆபீஸ்களில் உட்கார்ந்து வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கிஸ்தி வசூல் காலங்களில் தாசில்தார் அவர்களும் இரவில் ஒன்பது மணி வரையிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் ஆபீஸ்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பும் கிடையாது. சென்ற ஆண்டில் மாயூரம் தாலுகா ஆபீஸ் கஜானாவில் திருடர்கள் பூட்டை உடைத்து உள்ளே சென்று திருட முயன்றார்கள். ஆனால் தெய்வாதினமாக அது தடை பட்டு திருடு ஒன்றும் போகவில்லை. அங்குள்ள கதவுகளும் கட்டடங்களும் அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன இம் மாதிரியாக இருக்கும் இட நெருக்கடியைப்போக்க கட்டடங்களை கட்டிக் கொடுத்து அவர்களுக்கு போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ கிராமவாசிகள் கிராமங்களிலிருந்து வந்து ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசிலோ அல்லது தாலுகா ஆபீசிலோ போய் தங்களுடைய குறைகளை சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும் என்றால் அங்கு என்ன நடக்கிறது என்ன வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்பதற்கு அங்கு ஒரு என்சூயரி க்ளார்க்கை நியமிக்கவேண்டும். ரெயில்வே ஜங்ஷனில் enquiry clerk இருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்து இருப்பதால் அங்கு ஜனங்கள் போய் விஷயங்களை தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதேமாதிரி அங்கும் நியமித்தால் அந்த clerk அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை கேட்டுக் கொண்டு அதை உள்ளே போய் தெரிந்துகொண்டு வந்து இவர்களுக்கு விஷயத்தை தெரிவிக்க முடியும். அப்படி இல்லாவிட்டால் கிராமவாசிகள் காலையில் வந்து மாலை வரையில் ஒன்றும் தெரியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி வந்தவன் தன்னை கோர்ட்டில் கூப்பிடுவது போல் தன்னையும் கூப்பிடுவார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு மாலை வரையில் தன்னைக் கூப்பிடவில்லை என்று திரும்பிப் போகும் நிலைமையில் இருக்கிறான். இந்த மாதிரி ஒரு enquiry clerk-ஐ நியமித்தால் அவன் விஷயத்தை தெரிந்துகொண்டு இந்த கிராமவாசிக்குச் சொல்ல முடியும். ஆகவே இந்த மாதிரி ஒரு க்ளார்க்கை நியமிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“ என்னுடைய தொகுதியில் மாயூரம் தாலுகாவில் காளஸ்தா புரத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நடந்து வருகிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் இட வசதிக்காக அங்கு பக்கத்திலுள்ள கவான்மெண்ட் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்து எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொள்வதற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்படி விண்ணப்பம் கொடுத்து திட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் அது சம்பந்தமாக என்ன நடக்கிறது என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற தாக்கீது ஒன்றும் வரவில்லை. அங்குள்ள வர்கள் மகஜர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ் பெக்டர், அதற்கு அப்புறம், அசிஸ்டென்ட் தாசில்தார், பிறகு தாசில்தார், டிபுடி கலெக்டர், கலெக்டர் இவர்கள் அனைவருக்கும் போய் வருவதற்கு ஐந்து வருஷங்கள் ஆகிறது. அதனால் சீக்கிரத்தில் ஒன்றும் நடக்க வில்லை. இந்த மந்திரி சபை போய் அடுத்த மந்திரி சபையும் வந்து விடும் போல் இருக்கிறது. அதை உடனே கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்து ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகாவைப்பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். கோயில்களில் குருக்கள் சவாமிக்கு பூசை செய்கிறவர்கள். ஏற்கனவே பக்தி மார்க்கத்தில் இருந்து வருகிறவர்களை நியமித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படியே நியமித்து வர வேண்டும். இதை யோசித்ததான் தர்மபுரம் மடத்தார் கோயிலில் நியமிக்கவேண்டிய குருக்களுக்கு என்னென்ன யோக்கியதாம்சம் இருக்கவேண்டும், அவர்கள் என்ன ஆகமங்கள் வாசித்து இருக்கவேண்டும் என்று அதற்காக ஒரு திட்டத்தை வைத்து அதற்காக ஒரு பள்ளிக்கூடத்தையும் அமைத்து

17th March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

வைத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி சர்க்கார் தேவஸ்தானம் சம்பந்தமாக நியமிக்கப்படும் குருக்களையும் நியமிக்கும்போது மேலே குறிப்பிட்ட யோக்கியதாம்சம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து நியமிக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஓய்.எம்.சி.ஏ.-வில் டிரெயினிங் ஆனவர்களைத்தான் **Physical** டைரெக்டர்களாகவும் **Physical** இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவதுபோல் அதை அனுசரித்து இந்தக் கோயில்களுக்கும் ஒரு குறைந்தபட்ச யோக்கியதாம்சம் இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு கடவுள் பக்தி இருக்கிறதா என்றும் அவர்களுக்கு ஆகமங்கள் தெரிந்திருக்கிறதா என்றும் தெரிந்துக்கொண்டு அப்படியுள்ளவர்களை நியமித்தால்தான் அங்கு புனித தன்மை இருக்கும். அதற்காக மந்திரி அவர்கள் மனதுவைத்து அதற்கு ஆவன செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அது மாதிரம் அல்ல. சைவ மதத்தில் ஈடுபட்ட எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் ஹரிஜனிலிருந்து மேல் வகுப்பு வரையில் யாராக இருந்தாலும் அவன் கோயிலுக்கு பூஜை செய்யக்கூடிய திறமையும் யோக்கியதாம்சமும் இருந்தால் அவனை நியமிக்கலாம். ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது கோயில்களைத் திறந்து விட்டதனால் அவர்கள் கோயில்களுக்குப் போகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. கோயிலை திறந்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். சங்க காலங்களில்கூட ஒரு நாளும் கோயில்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு மூடப்பட்டிருக்கவில்லை. கோயில்கள் எல்லா வகுப்பார்களுக்கும் திறந்துதானிருந்தன. இப்பொழுதும் கோயில்களை திறந்து விட்டால் மாதிரம் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதாது. மனம் மாற வேண்டும். இந்த நூடு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் குறிப்பாக ஒரு வகுப்பினருக்கு அதாவது பிராமணர்களுக்கு மாதிரம் கோயில்களில் பூஜை செய்ய ஏதோக உரிமை என்ற நிலைமாரி கடவுளிடம் பக்தியாகவும் ஆகமங்களைப் படித்து அதில் தேர்ச்சிபெற்று நல்ல முறையில் ஆண்டவனுக்கு தொண்டு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் அவனைத்தான் அந்த கோயிலுக்கு வேலை செய்வதற்கு நியமிக்கவேண்டும்.

“இப்பொழுது கோயில்களில் பூசை செய்கிறவர்களுக்கு பட்டை சாதம் என்று சொல்லப்படும் சாதம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது சவாமிக்கு நெய்வேத்தியம் செய்யக்கூடிய சாதம் அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த சாதத்தைக் கொடுத்துவிட்டு நாயினலாக ஒரு சம்பளமும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுத்து விட்டு இந்த சாதம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு கலம் இரண்டு கலம் என்று அரிசியைக் கொடுத்து அவர்கள் அதை வடித்து கொஞ்சம் சாதத்தை நெய்வேத்தியம் செய்துவிட்டு பாக்சியை கோயில் ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கும் வருகிறவர்களுக்கும் பட்டை சாதம் என்று கொடுக்கிறார்கள். அவைகளில் ஈ மொய்த்துக் கொண்டும் இருக்கும். அவைகள் அசுத்தமான வகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு புனிதத் தன்மை இருக்கிறது என்று வருகிறவர்கள் போகிறவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். இவ்விதம் தெருக்களில் விற்பதால் அதன் சுகாதார தன்மை போய்விடுகிறது. ஆகையால் இவ்விதம் அசுத்தமான முறையில், சுகாதாரமில்லாமல் இப்படி நிறைய அரிசியை வடித்து வீணக்குவதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தொத்து வியாதி பரவாது இப்பொழுது தர்மபுரம் தேவஸ்தானத்தில் அனாதை ஆஸ்திரமங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதில் அனாதை குழந்தைகள் சேர்க்கப்படுகிறது. இத்துடன் அனாதை விடுதி (Poor home) ஏற்படுத்த வேண்டும். சர்க்கார் தரப்பில் ஏழை விடுதி சென்னையில் ஆரம்பித்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த Poor home ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகா எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டும். இதை ஹிந்து மத பரிபாலன மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எரியா கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டியில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் கடவுள் பக்தியுள்ளவர்களாகவும், கட்சிபற்றற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இல்லாமல் இருப்பதால் காங்கிரஸ்காரர்களே அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தால் இந்தக்

[Sri K. R. Sambandam]

[17th March 1954]

கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கோயில் நிலத்தை குத்தகை எடுத்தவர்களுக்கு செளகரியம் செய்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு செளகரியம் செய்வது இல்லை. ஆகவே இந்த எரியா கமிட்டி கட்சிசார்பற்ற முறையில் இயங்கவேண்டும். கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு பாரக்காமல் பொதுவாக இருக்கும் கண்யமானவர்களை அந்த கமிட்டியில் நியமிக்க வேண்டும். அந்த கமிட்டியை அமைக்கும்போது ஜனநாயக முறையில் அதை அமைத்து எல்லோருக்கும் பயன் ஏற்படக்கூடிய முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

“கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவ்வருஷத்திற்கு கால் நடைகளுக்காக ரூ. 2,200 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 2,200-யும் எந்த விதத்தில் எந்த மாதிரியாக செலவிடப் போகிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும். இது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டுமா அல்லது எல்லா மாகாணம் பூராவிற்குமா என்பதை மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-10
a.m.

*SRI A. K. MASILAMANI CHETTIAR:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் பேசுவது என்னுடைய கடமை என்பதாக எண்ணி நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழல்களையெல்லாம் பற்றி எனக்கு முன் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்தக் குறைகளையும் நீக்காமல் சர்க்கார் இருந்து கொண்டிருக்கும் போக்கைப்பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு வருமானவரி விஷயமாகப் பேசும்போது, ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு ‘முன்பு நடந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சி. தற்போது நடப்பது ராஜாஜி ஆட்சி. ஆகவே அதிகாரிகள் எங்களைக் கொஞ்சம்கூட மதிப்பது கிடையாது’ என்றும் பேசியிருக்கிறேன். அதற்கு கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, அதிகாரிகள் யாரும் லஞ்சம் வாங்குவது கிடையாது என்றும், அம்மாதிரி லஞ்சம் வாங்கியதான புடார் எதுவும் தன்னிடம் வரவில்லையென்றும், சொன்னார்கள். அதோடு அந்த ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு கலெக்டர், சிலபேர்களுடைய தலையீட்டால்தான் தன்னுடைய பதவியையே ராஜினாமாச் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டதாகவும் சொன்னார். ‘எந்தெந்த அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்; எவ்வளவு பணம் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்; யாரிடம் லஞ்சம் வாங்கியிருக்கிறார்கள்’, என்ற விஷயமெல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னிடம் அதற்கான புள்ளிவிவரங்களும் இருக்கின்றன. கனம் மந்திரிமார்களுடைய கவனத்திற்கும் அவைகளைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இருந்தும் எந்த விதமான விமோசனமும் ஏற்படவில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் சில பேருடைய தலையீட்டால் ஒரு நல்ல கலெக்டர் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டுவிட்டார் என்று சொன்னபோது அவர் ஸ்ரீ ஆர். லி. பெல்லைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கலெக்டருக்கும் எனக்கும் ரொம்பத் தொடர்பு உண்டு. ரொம்ப நல்ல மனிதர். நான் அப்பொழுது முனிசிபல் சேர்மனாகப் பதவியிலிருந்தேன். அக் கலெக்டர் என்னுடன் ரொம்பவும் ஒத்துழைத்து மக்களுக்கு வேண்டிய பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல மனிதரைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. 1947-ம் வருஷத்தில் வெள்ளைக்காரர்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறியபோது, அவரும் தன் தேசத்திற்கு போனாரே தவிர யாருடைய தலையீட்டாலும் அவர் போகவில்லை. நான் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தேன்; காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தேன். அப்போது மக்களுடைய நன்மையைக் கருதியே அடிக்கடி நாங்கள் இருவரும் பல காரியங்களைச் செய்துக்கொண்டு இருந்தோம். தவிர என்னுடைய சொந்த விஷயமாக நான் யாரிடமும் போகவில்லை. உல்லாத என்போன்றவர்களும் யாரையும் அணுகவில்லையென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் ஸ்ரீ டி. வெங்கடேசன், ஐ. எ. எஸ். அவர்கள் கலெக்டராக இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னிருந்தவர் எங்களுடைய ஜில்லாவில் கலெக்டராக இருந்தவர். தன்னுடைய அதிகாரம்

17th March 1954] [Sri A. K. Masilamani Chettiar]

பூராவையும் செலுத்தி விவசாயிகளையும், வியாபாரிகளையும் பயமுறுத்தி, மிரட்டி, தன்னுடைய காரியாலய சிப்பந்திகளை அனுப்பிப் பணம் வசூல் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அதுமாதிரியாக பணம் வசூலிக்கப் பட்டது, ஒரு நல்ல காரியத்திற்காகத்தான் அதுமாதிரியாக செய்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவ்வாறு செய்தது தவறு என்று பலர் எதிர்த்தார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கணம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும் இது தெரிந்திருக்கும். நான் சொன்னவைகளில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்று அவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமென்று நம்புகிறேன். கணம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரல்ல. இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி நடக்கவில்லை. ராஜாஜி ஆட்சிதான் நடக்கிறது என்பதையும் அவர் ஒப்புக்கொள்வார். இதனாலேயேதான் பல ஊழல்கள் நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஜில்லா நிர்வாகம் ரொம்பவும் சீர்குலைந்துவிட்டது. இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் நான் வந்து எடுத்துச் சொல்லவில்லையென்று கணம் மந்திரி அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பெண்ட்லண்ட் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதில் மெடர்நெடி வார்டு இருக்கிறது. பல நோயாளிகள் வராண்டாவில் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியில் அவர்களுக்கு வசதி செய்துக் கொடுக்க முடியவில்லை. எனக்கு கணம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களை நன்கு தெரியும் என்றாலும் நான் இதைப்பற்றி அவர்களிடம் ஏதாவது சொன்னேனா? சொல்லவில்லை. சொன்னாலும் இவரால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஜில்லா நிர்வாகங்கள் நன்றாக நடக்கவேண்டுமென்றால் ஸ்தலஸ்தபானங்கள் நன்றாக நடக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை செய்வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அன்றைக்கு நான் என்ன சொன்னேனோ அவைகளையே தான் திரும்பவும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜில்லா அதிகாரிகள் எங்களை ரொம்பவும் அவமரியாதை செய்கிறார்கள். ஜில்லாக்களில் நடக்கக்கூடிய ஊழல்களை அங்கத்தினர்கள் வந்து சொன்னால் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the chair.)

SRI D. DASARATHAN :—“ கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-18
இன்று நடக்கும் ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி விவாதத்தில் நான் ஒரு a.m.
சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இந்த எம்.எல்.ஏ.
பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பாகவே, ஜில்லா நிர்வாகத்தில் ஒரு சின்ன அதிகாரியாக வேலை செய்தவன். 7, 8 வருஷங்களாக அதில் அனுபவம் உண்டு. தற்போதிருக்கும் நிலைமைக்கும் கடந்த மந்திரிமார்கள் சகாப்த நிலைமைக்கும் வேறுபாடுகள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்த சமயத்தில், அந்தக் காலத்தில் எம்.எல்.ஏ. சகாப்தம் என்று சொல்லிவிடலாம். அந்தமாதிரியான முறையில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது. அதே எண்ணத்தை இப்பொழுதும் நீனைத்துக்கொண்டு, அரசியலார் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கும் முறையை அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ தற்போது ஜில்லாக்களில் நடக்கின்ற சில கமிட்டிகள், அதாவது உணவுக் கமிட்டி, ஹரிஜன நலக் கமிட்டி, மதுவிலக்கு கமிட்டி, நீர்ப்பாசன வசதி கமிட்டி முதலியவைகளில் அதிகாரிகள், அதிகாரப் பற்றற்றவர்கள் ஆகிய இரு சாராரும் சேர்ந்த கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தக் கமிட்டிகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற அத்தனை தீர்மானங்களும் சர்க்காரால் கவனிக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. மாதத்திற்கொரு முறை கமிட்டிகள் கூடுவதும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதும், அவைகளை மேலிடங்களுக்கு அனுப்புவதும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவேயொழிய, அந்தத் தீர்மானங்களெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தத் தீர்மானங்களை அனுப்புகிறேமேயொழிய, அவை

[Sri D. Dasarathan]

[17th March 1954]

களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்தோ, அந்தந்த அதிகாரிகளிடமிருந்தோ, உடனுக்குடன் பதில்கள்கூட கிடைப்பது கிடையாது. ஆகவே, அந்தக் காலத்திலிருந்த ஒரு கெட்ட எண்ணத்தினாலே, எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையே ஒரு சௌஜன்யமான உறவு நிலை இல்லாமலிருந்து வருகிறது. அப்படியிருந்தால், மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையையும் ஜனப்பிரதிநிதிகளாகட்டும், சர்க்கார் அதிகாரிகளாகட்டும் செய்துவிடமுடியாது. அதனால், ஜனங்களுக்குத் தீமைதான் உண்டாகும். ஆகவே, அதிகாரிகளுக்கும் ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்கும் உள்ள உறவு நிலையை நல்ல முறையில் மாற்றி, அவர்களிடையே சௌஜன்யம் ஏற்பட்டு, பரஸ்பரம் வித்தியாசமில்லாத முறையில் இருக்கும்படி சர்க்கார் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியில்லாமல், அவர்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் இருந்துவரும் வித்தியாசங்கள் நீடித்துக்கொண்டே போவது நல்லதல்ல.

“அதிகாரிகளை சர்க்கார் நம்புவதைப்போல், மக்களின் பிரதிநிதிகளை அவ்வளவாக நம்புவதில்லை என்று நான் கருதுகின்றேன். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் அதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக, சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் பேசும்போது, தனிப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினருக்கும் தனிப்பட்ட ஜில்லா அதிகாரிக்கும் இருக்கும் படியான ஒரு பூச்சி, கஷ்டத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாக இந்தப் புகாரை அவர் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார். அரசியலார் இதில் அக்கரை கொண்டு அதைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால், ஒரே மாதத்தில், ஒரு சில நாட்களில்கூட, அதைத் திருத்தியிருக்கலாம். ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு அதிகாரியைப்பற்றி சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் இப்படிச் சொல்லும்போது, அங்கிருக்கும் அதிகாரியைக் கேட்டால், அங்கத்தினரைப்பற்றி, அந்த அதிகாரி இன்னும் மோசமாகக் குறைகூறக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதையும் நான் கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கெட்ட எண்ணத்தோடு, ஒருவரையொருவர் தவறான முறையில் புகார் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதினாலே மக்களிடத்தில் அதிகாரிகளுக்கும் கௌரவம் இருக்கமுடியாது. அதேசமயத்தில் பிரதிநிதிகளுக்கும் எந்த விதமான கௌரவமும் இருக்கமுடியாது. அதிகாரிகளிடத்திலோ பிரதிநிதிகளிடத்திலோ மக்கள் மரியாதையுடன் நடந்துகொள்ளவும் முடியாது. இப்படி ஒருவருக்கொருவர் குறை சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தால், மக்களிடத்திலே இவர்களுக்கு எப்படி ஒரு கௌரவமோ, ஒரு மரியாதையோ இருக்கமுடியும்? மக்களுக்கு எந்தவிதமான நல்ல செயல்களைச் செய்வதற்கு இவர்கள் தகுதியானவர்களாக ஆகப்போகிறார்கள்? ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலையைக் கவனிக்கவேண்டும். அந்தந்த ஜில்லாவிலிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும், பிரதிநிதிகளுக்கும் சௌஜன்யமான உறவு நீடித்திருக்கும் படியான காரியங்களில் சர்க்கார் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிகார பீடத்தில் இருக்கக்கூடிய நம்முடைய கனம் மந்திரிமார்கள் ஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்லக்கூடிய குறைகளைக் கவனித்து, அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஏதோ நாங்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, உண்மையாகவே, அந்தக் குறைகளைப்பற்றி யோசனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய பரிசாரங்களைச் செய்துவந்திருப்பார்களேயானால், இவ்வளவு குறைபாடுகளைக் கூறுவதற்கு வசதியிருக்காது. அதிகாரிகளைப்பற்றி குறைகூறவில்லை. அவர்களிலே ஒருசிலர் ஜாதிப் பற்றுதல் காரணமாக ஒரு சிலர் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு, மற்றவர்கள் சொல்வதைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட, அதிகாரிகள் மீது குறைகூறுவதற்கு அவ்வளவு வசதியில்லை. காரணம் என்னவென்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கிற நம்பிக்கையை விட பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லுகின்ற பெரும்பான்மையோர்கள் ஜாதி அரசியல்களினால், கட்சிகளினால், ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு சூழ்நிலையைவிட, அதிகாரிகள் எவ்வளவோ மேல் என்று எண்ணக்கூடியவன் நான். ஆகவேதான், ஜில்லா நிர்வாகத்தின் தலைமைப் பதவியிலுள்ள கலெக்டர்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மனிதத்தன்மை இருக்கிறதோ,

17th March 1954]

[Sri D. Dasarathan]

எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்ல அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அந்த ஜில்லாவில் நல்ல காரியங்கள் அதிகமாக நடக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டபடி ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள கலெக்டர்களுக்கு **Discretionary grant** என்று சொல்லப்படுவதை ஓரளவு அதிகப்படுத்தியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். கலெக்டர் கிராமத்திற்குச் சென்று பார்வை யடுகின்ற சமயத்திலே அந்த இடத்திலே ஏதாவது நல்லது செய்யவேண்டுமென்று தாங்கள் நினைத்தாலுங்கூட சர்க்கார் உத்தரவின்றி, உடனே அவர்களாகவே எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய அளவு பணம் ஒதுக்கப்படாததும், அதற்கு வேண்டிய அதிகாரமும் கொடுக்கப்படாததே அதற்குக் காரணமாகும். கிராமங்களுக்கு வேண்டிய ரோடுகள் போடுதல், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற சிறு சிறு காரியங்களைக் கூட கலெக்டர்கள் செய்வதற்கு அதிகார மில்லாமலிருக்கிறார்கள். அத்துடன், **Discretionary grant**-ஐ அதிகப்படுத்தியிருந்தால் மக்களுக்கு வேண்டிய எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைக் கலெக்டர்கள் செய்து கொடுத்திருக்க முடியும். ஆகவே கலெக்டர்களுடைய **Discretionary grant** இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள கடைசி பகுதியிலுள்ள கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப் (N.G.Os.) பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நானும் ஒரு குமஸ்தாவாக இருந்தவன். குமஸ்தா என்று சொல்லப்படுகிற ஒருவன் கண்டிப்பாக அவன் வெளி உலகத்திற்கு நடுத்தர வாழ்க்கையை நடத்துவதாகக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஆடையிலும் சரி, மனித வாழ்க்கையிலும் சரி, அவர்கள் காரியாலயங்களில் இருக்கும்போது சாதாரண மக்கள் ஓரளவு அவர்களை மதிக்கின்ற அளவு நடந்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அவனுடைய வருமானத்தை எண்ணிப்பார்க்கின்ற சமயத்திலே 30 நாள் கழிந்து முதல் தேதி சம்பளம் வாங்குகின்ற சமயத்திலே அவனுடைய மன நிலைமையை நினைக்கின்றபோது மிக விபரீதமாக இருக்கும். அவர்கள் சாதாரண முறையில் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை எத்தனையோ சமயங்களில் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறியும் அவர்கள் அக்கறை செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அரசியலார் இன்னும் இவர்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்காமலிருந்துக் கொண்டிருந்தால், கெஜட் பதவியில்லாத அதிகாரிகளென்று சொல்லப்படும் குமஸ்தாக்களுடைய வாழ்க்கை மிக விபரீதமாக முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குமஸ்தாக்கள் மிகவும் கீழ்த்தர நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டியிருந்தாலும் கூட, அந்தந்த ஆபீஸ்களில் வேலை செய்யக்கூடிய அந்தந்த பெரிய அதிகாரிகள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனை வேலையையும் இந்த குமஸ்தாக்களே செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்கள் செய்வதைத்தான் மேலதிகாரிகள் தங்களுக்கு உள்ள ஒரு சில அதிகாரத்தைக் கொண்டு, அதை நிறைவேற்றுகிறார்களே தவிர, அதிகாரிகளே செய்யக்கூடிய வேலைகள் குமஸ்தா செய்வதைவிட குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிப்பந்திகளின் வாழ்க்கை நிலையை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்யும் குமஸ்தாக்கள், இப்படிக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் இதே சமயத்தில் மத்திய சர்க்கார் காரியாலயங்களில் மட்டும் வேலை பார்க்கும் குமஸ்தாக்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் கொடுப்பதை இவர்கள் பார்க்கும்போது, இவர்களுடைய வேலையைச் சரிவர செய்வதற்கு போதிய உற்சாகமில்லாமல், காணப்படுகிறார்கள். மேலதிகாரிகளுக்கும் கீழ் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு எப்படியிருக்கிற தென்றால், ஆங்கிலேயன் ஆண்டு வந்த காலத்தில் எந்த முறையில் இருந்ததோ, அதே முறைதான் இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் இருந்த மாதிரியே இன்னும் confidential personal file முறை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்

[Sri D. Dasarathan]

[17th March 1954]

தர்கள் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களை எப்படி நடத்திக் கொண்டு வந்தார்களோ, அந்த முறை இன்னும் மாறியதாகத் தெரியவில்லை. அப்பொழுது வெள்ளைக்கார துரை இருந்து வந்தார்கள், இப்பொழுது கருப்புத் துரைகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அந்த அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறியதாகவே தெரியவில்லை. 'துரை' என்ற பெயர் கூட மாற்றப்படவில்லை. இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜில்லா நிர்வாகத்திலே, ரெவினியூ இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த நிர்வாகத்தின் கடைசி பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கணக்குப்பிள்ளைகள், மணியக்காரர்கள், தோட்டிகள், தலையாரிகள் போன்ற இவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. தோட்டிகள், தலையாரிகள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் மாதம் ரூபாய் 18 என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு மேற் கொண்டு பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய செலவுக்கு எதுவும் கொடுப்பதில்லை. மாதத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் அவர்கள் தாலூகா ஆபீசுக்குப் போய் வர வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் அப்பொழுது நடந்தே செல்லும்படியாக இருக்கிறது. 30, 40 மைல் தூரம் அவர்கள் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக அவர்களுக்கு ஏதாவது சிறிதளவு உதவி செய்தால்கூட நலமாக இருக்கு மென்று நினைக்கின்றேன்.

“மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள், மீனியல்கள் இந்த மூன்று பிரிவினரில், மிகவும் கீழ்த்தரமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கணக்குப்பிள்ளைகள் தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னென்று கேட்டால் சாதாரண மீனியல்களாவது விவசாயத் தொழிலைச் செய்து, ஏதாவது கொஞ்சம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். மணியக்காரர்கள் பணக்காரர்களாக இருப்பதையும் பார்க்கலாம். ஆனால், கணக்குப்பிள்ளைகள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உண்மையிலேயே அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை அதிகம். எந்த ஒரு புதுத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும், பஞ்ச நிர்வாகம் போன்ற எந்த காரியங்களுக்கும் கணக்குப்பிள்ளைகள் புல்தகரம் கையுமாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி சதா சர்வகாலமும் சர்க்காருடைய வேலைக்கே அவர்கள் நேரத்தைச் செலவழிக்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் வேறு எந்த வேலைக்கும் லாயக்கற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் போதுமான சம்பள மில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல வசதியைச் செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஜமாபந்தி அலவன்ஸ் சம்பந்தமாக எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜமாபந்தி அலவன்ஸ் என்று வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொகை கூட, அந்தத் தாலூகா ஆபீசிலிருந்து அந்தக் கிராமத்திற்கு எவ்வளவு தூரமோ அதற்கேற்றாற்போல் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜமீந்தாரி அலவன்ஸ் எப்படி சிலவு செய்யப்படுகிறதென்று பார்த்தால், குறிப்பாக மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள் அவர்கள் அதில் மிச்சத்தை திருப்பிக்கொண்டு போகமுடியாது. மிச்சத் தொகையையும் மேலதிகாரிகளுக்கும், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கும் செலவுக்காக கொடுத்து விட்டுப் போகவேண்டியதுதான். இதுதான் நிதரிசனமாக நடப்பது. ஜமாபந்தி என்று வருஷ வருஷம் நடந்து வருகிறதெயொழிய, அதனால் செலவு ஏற்படுகிறதெயொழிய பிரதிப் பிரயோஜனம் எதுவும் கிடையாது என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-30 a.m. *SRI B. K. NALLASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசும்பொழுது கிராமவாசிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம அதிகாரிகளுக்குப் பரம்பரை பாத்தியதை இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. இவர்கள் கிராமத்தில் குட்டி சர்வாதிகாரிகளாக விளங்குகிறார்கள்.

17th March 1954] [Sri B. K. Nallaswami]

அவர்களில் சிலருக்கு படிப்பு கிடையாது. கிராமத்திலே கூட இருப்பது கிடையாது. ஆனால் தன்னுடைய பாத்தியதைய வேறு ஒருவருக்கு எழுதிவைத்து விட்டு அதை வருவாய்க்கு ஒரு காரணமாக உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நான் இந்த சமயத்தில் ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன். ஒரு கிராம அதிகாரி பெரிய குற்றத்துக்காக suspend செய்யப்பட்டார். ஆனால் பரம்பரை பாத்தியதையின் காரணமாக அவர் குமாரனுக்கே அந்த உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்தில் அந்த உத்தியோகத்தை தகப்பன் பார்த்தாலும் சரி, அல்லது மகன் பார்த்தாலும் சரி, ஒன்றும் வித்தியாசமில்லை. தொடர்ந்து அந்த கிராமத்தில் அட்டே பியங்கள் நடந்து வந்தன. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எதிராக தைரியமாக சாட்சியம் கொடுத்தவர்கள் கொடுமாக்க நடத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். பரம்பரை பாத்தியதையினால் இந்தத் தொல்லைகள் ஏற்படுகிற தென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் கிராம உத்தியோகங்களுக்கு பரம்பரை பாத்தியதை இருக்கக்கூடாது என்று மகாநாடு கூட்டி அதில் தீர்மானங்கள் போட்டோம். கால்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலரும் அதைப்பற்றி பேசினார்கள். ஆனால் இன்று அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லவில்லை. பரம்பரை பாத்தியம் இந்தக் காலத்துக்கு ஒவ்வாது. இதை எடுத்து விட்டால்தான் உண்மையிலே கிராமத்தில் ஜன நாயகம் இருக்க முடியும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராம அதிகாரிகளிடம் இருக்கக்கூடிய பெரிய ஆயுதம் ‘பி’ மெமோக்கள். கிராம அதிகாரிகள் தேர்தலில் தீவிரமாக பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தங்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு யார் யார் செலி சாய்க்க எல்லையோ அவர்களின் பேரில் ‘பி’ மெமோக்களை பிரயோகம் செய்கிறார்கள். ‘பி’ மெமோக்கள் கொடுப்பதாயிருந்தால் ஆரம்பத்திலேயே கொடுத்துவிட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் சௌகரியமாக லஞ்சம் கிடைக்கிற காலத்தில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டு, பிறகு தங்களுக்கு எந்த சமயத்தில் அவர்களால் பிரயோகம் இல்லையோ அப்பொழுது இந்த ‘பி’ மெமோக்களை உபயோகப்படுத்துவது கிராம அதிகாரிகளின் தந்திரம். என்னுடைய தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரை சர்க்கார் ‘பி’ மெமோக்களைப் பற்றி ஒரு பொது உத்திரவு போடும்படியான நிலைமைக்கு கிராம அதிகாரிகள் மக்களிடம் கொடுமாக்க நடந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“புண்சி என்ற கிராமத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கத் திட்டத் தின்படி ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு சில நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் வழக்கம் போல் ஜமாபந்திக்கு பணம் கொடுக்கவில்லை, கோழிக் குஞ்சுகளும் முட்டைகளும் தான் கொடுத்தார்கள். இதன் காரணமாக ஹரிஜனங்களையே நிலங்கள் எல்லாம் பிடுங்கப்பட்டு விட்டன. ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் வரும்பொழுது சப்ளை நடக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆனால் அதைச் சொல்லுவதற்குக் கூசுகிறது. அங்கத்தினர்கள் தயங்குகிறார்கள். மேல் அதிகாரிகளுக்கு சப்ளை செய்யா விட்டால் ஜனங்களுக்கு இம்மாதிரி தீமைகள் ஏற்படுகிறது. கீழ் அதிகாரிகள் தீர்ப்பு கடைசி வரையில் நிற்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை நேரில் வந்து பார்ப்பது கிடையாது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எழுதியுள்ள குறிப்புகளின் பேரிலேயே அவர்கள் முடிவு செய்து தங்கள் தீர்ப்புகளைக்கூறி வருகிறார்கள். கடைசியில் சர்க்காரும் ‘petition is rejected’, ‘We see no reason to interfere with the Collector's orders’, ‘We see no reason to reconsider the matter’, என்றெல்லாம் உத்திரவு போட்டு வருகிறார்கள். 100-க்கு 90 கேஸ்களில் சகஜமாக இதே பதில்தான் கிடைக்கிறது. இந்த முறை நீடித்துக் கொண்டே இருந்தால் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் கிடைக்காது. வக்கீல் வைத்து வழக்காலாம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் 2 சென்ட் நிலத்துக்காக குடிசையில் வசிக்கும் ஏழை விவசாயி எப்படி ரெவின்யூ போர்டு வரையிலும் வக்கீல் வைத்து வழக்கால முடியும்? ஆகையால் கிராமாந்திர மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க

[Sri R. K. Nallaswami]

[17th March 1954

ஜில்லா அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட இடத்துக்கு நேரடியாக வந்து விஷயத்தை பரிசீலனை செய்து உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் கலெக்டர் டிப்டி கலெக்டரின் ரிபோர்ட்டைக் கேட்பது, டிப்டி கலெக்டர் தாசில்தாரைக் கேட்பது, தாசில்தார் ரெவினியூ ஆபீசரைக் கேட்பது என்று இது மாதிரி கேட்டுக்கொண்டு கிராம அதிகாரிகளிடமேபோனால் அவர்களும் பழைய பாடத்தைப் படித்து விடுகிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் ஊரில் ஒரு ஏழை புறம்போக்கு நிலத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருந்தார். ஆனால் அந்த நிலம் அவர் இடத்திலிருந்து பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது. ரெவினியூ போர்டு வரையிலும் அப்பீல் செய்தும் பிரயோஜனம் இல்லை. இப்பொழுது அதே இடம் ஒரு பஸ் சர்வீஸ் முதலாளிக்கு ஷெட்ரோ போடுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி டிப்டி கலெக்டர், கலெக்டர், ரெவினியூ மந்திரி இவர்களுக்கும் மனுக்கள் போட்டிருந்தபோதிலும் இது வரையில் எந்த விதமான விசாரணையும் நடக்கவில்லை. இந்த மாதிரி நிலையில் போய்க் கொண்டு இருந்தால் மக்கள் அரசாங்கத்தில் மாறுதல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது, சுயராஜ்யத்தில் இருக்கிறோம் என்று நினைக்க முடியவில்லை. கிராமங்களில் அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தில் மாறுதல் இருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணர முடியும்.

“பனைமரத்திலிருந்து பதனி இறக்குவதற்கு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு II-சி பட்டாக்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் மரமேறிகளுக்கும் II-சி பட்டாதாரர்களுக்கும் போட்டி ஏற்பட்டு ஒரு நாள் மரமேறியும் மறு நாள் II-சி பட்டாதாரும் பதனி இறக்க வேண்டுமென்று பட்டாதார கேட்கிறார். ஐக்கிய கருப்புப் பெட்டி சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. இந்த சங்கங்களுக்கு மர மேறிகளுக்கு II-சி பட்டாக்களை வழங்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு II-சி பட்டாக்கள் வழங்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு பொது உத்திரவு போடுவது அவசியம்.”

“தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் எரிகனிலிருந்து வண்டல் மண் மகிளி எடுக்கிறார்கள். அதேபோல் எங்கள் ஊரிலும் மகிளி எடுப்பதற்கு குடியானவர்களுக்கு பர்மிட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும். பணத்தை வீசி இறங்கும் பணக்காரர்கள் சலபமாக பர்மிட்டின் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழைகள் வெகு தூரம் போய் தாலுக்கா ஆபீசில் காத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே ஏழை குடியானவர்களுக்கு உடன் அடியாக எரிகனிலிருந்து மகிளி எடுப்பதற்கு பர்மிட்டின் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.”

11-40
a.m.

* SRI O. KORAN :—“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ജില്ലാഭരണത്തൊഴിലാളി

ചർച്ച ചെയ്യുന്ന അധ്യക്ഷനായിട്ട് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാര്യം മലബാർ ജില്ലയുടെ സ്ഥിതിയാണ്. മലബാർ ജില്ല അടുത്തൊര വസരത്തിൽ ബഹു: ഗവർണ്ണർ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെത്തെ വലിയവരായി ജനസംഖ്യയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അയ്യപ്പൻ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ വലിയവരായി ഈ ജനസംഖ്യപ്രശ്നത്തെ നേരിടാനായി ഗവർണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതു് അവിടെ വികസനസാധ്യതകളുള്ള കൈത്തൊഴിലുകൾ, കുടിവുവസായങ്ങൾ, തടി കച്ചവടം മുതലായ വ്യവസായങ്ങൾ ഇവയെയെല്ലാം പോഷിപ്പിക്കുകയാണ്. അതി ചെയ്യേ മലബാറിന് പ്രത്യേകമായി ഒരു വികസനബോർഡു സ്ഥാപിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ പ്രശ്നം ശരിയായി പരിഹരിക്കാൻ സാധ്യമാവൂ.

“**ஜிப்போகாரணத்தின்** ரீதி பரிசோധിച്ചுத், கரு ஜிலயில் அரேனே அறம்-
கல்கூர் முதல் ஐரேனே அறம் அம்மம் அடியிகாநிகற்பவரையுள்ள பவயினம் உதேந்தரமு
நாடுஞ்”. இவ்வாறுதனை சாயாரளக்காதமாயி வஸபெடி” ஜகண்டை நேபக
நாள் என்ன நிலயில் பெவ்வொன் முன்னுது வநிதிது. அம்மம் அடியிகாநிகளுக்
அவசரத்தைபுரியும் கரு வாசு பரந்துகொண்டுத். நிகாநி பிரிக்காரம் மவழை
எதின்கர் உதரைவுகல் நக்ப்பில்வருதாரம் உதரைவாபெடிதுவரன்” அம்மம் அடியி
காலிகல். அவடிக்” ஜியிக்கார் தனியாவ தேவரம் நக்ககாரநிறுண் கல் பவயி
ஹரியும் மவழைஎதிநிது. அம்மம் அடியிகாநிகல், கோர்க்காரநாள் முதலாயவக்”
ஜியிக்காரனுது மாஸ்புகி கொதுகாரனோ” என்ன எருவேயிகோண்டு” மவர்க்காரனின்

17th March 1954]

[Sri O. Koran]

കടമാണ്. അതു ചെയ്യാതെ ചുമതലകൾ മാത്രം നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഭരണം നേരേ മുന്നോട്ടു പോവുകയില്ല. 'മെത്തപ്പൻറെ വഞ്ചി, മൂന്നു പുത്തൻ കൂലി'; കത്തുമ്പാർ കത്തും, പോകുമ്പാർ പോകും' എന്നു പറയുമ്പോലെ ആ പഴയമട്ടിൽ തന്നെയാണ് ഇന്നും കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതു മാറിയിരുന്നില്ല. അതിനുവേണ്ടി നയപരിപാടി ഗവർണ്മെന്റ് രൂപീകരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്.

"ഡിസ്ട്രിക്ട് ഭരണാധികാരികൾ പൊതുജനസേവകന്മാരാണെന്ന ബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, പൊതുജനങ്ങളോ ജനപ്രതിനിധികളോ അയയ്ക്കുന്ന ഹരജികൾ നോക്കി നടപടി എടുക്കാൻപോലും കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവിത്വം നിലവിലിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നപോലെത്തന്നെയാണ് അടിക്കുട്ട മുതൽ മേലറം വരെ ഇന്നും നാം കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പരിപാടികൾ നടപ്പിൽ വരുത്താനും ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും ക്ഷേമവും കൈവരുത്താനും സാധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഡാക്ടർ നാ മനോഹർലാലായി അടുത്തൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുപോലെ ഭരണം മേത്തട്ടിൽനിന്നു എടുത്തു വികേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. പാർലിമെൻ്റ്, സ്റ്റേറ്റ്, ജില്ലാ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ എന്നീ ഘടകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു നയപരിപാടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകാം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കേന്ദ്രത്തിലും ഭരണാധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിൽ അധികാരം മുഴുവനും എക്സിക്യൂട്ടീവ് ആഫീസർമാരിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ പഞ്ചായത്തു ബോഡ് പ്രതിനിധികളുടെ സമ്മേളനം ഭരണാധികാരം എക്സിക്യൂട്ടീവ് ആഫീസർമാരിൽനിന്നെടുത്തു ജനപ്രതിനിധികളുടെയ്ക്കു പഞ്ചായത്തു ബോഡിനു നല്കേണ്ടതാണെന്നു ശക്തിമത്തായ ഭാഷയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു ഉടൻകൂടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താൻ ഗവർണ്മെന്റ് നടപടി എടുക്കണം.

"മലബാർ ജില്ലയിലെ അളവുകൾക്കേയും തുകയ്ക്കേയും സംബന്ധിച്ച ഒരു പറയാനുണ്ട്. ഇന്നു മലബാർ ജില്ലയിലെ കാരാ നാലുകിലും നിലവിലിരിക്കുന്ന അളവുകളും തുകയ്ക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതി മാറ്റേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഏകീകൃതമായ ഒരു അളവും തുകയും എത്രയും വേഗത്തിൽ മലബാറിലെങ്ങും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ഇക്കാര്യം അവിടത്തെ എല്ലാ സംഘടനകളും പത്രങ്ങളും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവർണ്മെന്റ് ഇനിയും അതു് ചെയ്യുകയുണ്ടില്ല.

"ഫക്ടാ ഡവലപ്പ്മെൻ്റ്നെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്തതായി പറയാനുള്ളതു്. മലബാറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും റോഡുകൾ വെട്ടാനും കുളങ്ങൾ കുഴിക്കാനും ജനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. വൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ചേററുവ, മണലൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭൂമിയും അദ്ധ്വാനവും ഭാനം ചെയ്ത് റോഡുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ജനങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻപോലും ഗവർണ്മെന്റ് കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. നാട്ടുകാരുടെ ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളെ ഗവർണ്മെന്റ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു് സംശയമില്ല. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോഴും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്. ഏറനാട്ടു്, വള്ളുവനാട്ടു് മുതലായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിലും മറ്റും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന താലൂക്കുകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകി മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെപ്പോലെ മുന്നേറാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റ് സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

"ജില്ലാഭരണാധികാരികൾ ഇന്നും നാട്ടുകാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയുമാണ് ചെയ്യുവാനുള്ളതു്. വാണിയംകുളം ഗ്രാമപഞ്ചായത്തു് ഒരു കുളം കുഴിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരം രൂപയിൽ നൽകണമെന്നു് പറയുകയും അതനുസരിച്ചു കലക്ടർ ഗവർണ്മെന്റിന്മേൽ എഴുതി അയക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു് രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി. ഇനിയും ആ കുളം കുഴിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അനാസ്ഥ എത്രമാത്രമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.

[Sri O. Koran]

[17th March 1954]

“ஹரிஜன் வെൽഫെയർ லிபரேஷனெரினெൻ கீழிலுள்ள ஸ்டூடென்ட்களை அடையுபகரார்க்கு ஹந்திரென்டு” நஸ்காൻ ആ കൊല്ലமுடி ഒരു നിയമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇനിയും അது നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഡിസ്ട്രிக்ட് മെൻഫെയർ ആഫീஸറുടെ അലസതനിമിത്തം സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഡിസ്ട്രிக்ட് ഭരണം എത്രമാത്രം തകരാറിലാണെന്ന് ഉറവിക്കാമല്ലോ. ഇതു രണ്ടും ലോഹരണമായി പറഞ്ഞാൽ. ഇങ്ങിനെ പലതും എടുത്തു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

“ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഭരണം വിഭജിക്കുകയോണ്ടു് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഇന്നു ഏറ്റവും അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽപോലും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുക്കുന്നത്. അംശം അധികாரിയിൽ തുടങ്ങി ഡിസ്ട്രிக்ட് കലക്ടർ വരെയോ അവിടെനിന്നും മന്ത്രി വരെയോ പോയി നീരുമാനമെടുത്തു വരുമ്പോൾ പിന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്ത ഒരു നില വന്നുകഴിയും. കോളറ മുതലായ ഭയങ്കരരോഗങ്ങൾ പടർന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അടിയന്തിരമായ നിയമാണ നടപടികൾ എടുത്തു കഴിയില്ല. റിപ്പോർട്ട് ടുവേർണ്ടിലെത്തിച്ചതുമുഖ്യരണ അവിടെയുള്ള ആളുകൾ മുഴുവൻ ചത്തൊടുങ്ങും. ജില്ലാഭരണം ഗവണ്മെന്റുമായി കൂടുതൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് ഇന്നു അനുഭവപ്പെടുന്ന കാലാമാസം, കുഴിവാക്കാനും അടിയന്തിരകാര്യങ്ങളിൽ ഉടൻകി നടപടി എടുക്കുവാൻ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികൾക്ക് സാധ്യമാകത്തക്ക നിലയിൽ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ നൽകാനുമുള്ള ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടാമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

11-50

a.m.

* SRI S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ஜில்லா நிர்வாக மாணிய கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா நிர்வாகமானது சர்க்காருக்கும் கிராமங்களுக்கும் இடையே வேலை செய்யும் ஒரு ஸ்தாபனம் ஆகும். கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுடைய தேவைகளை உடனடியாக கவனித்து அவைகளைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இந்த நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது. பொதுஜனப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் எங்கள் தொகுதிகளில் சற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் சில கஷ்டங்களை கலெக்டருக்கோ அல்லது தாசில் தாருக்கோ எழுதி அனுப்புகிறோம். அப்படி எழுதி அனுப்பும் மகஜர் களும் மனுக்களும் அங்கே இருக்கக் கூடிய ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு போகின்றன. அந்த ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் நாங்கள் சொல்லுவதை அங்கு போய் விசாரிப்பது இல்லை. நாங்கள் அனுப்பும் விண்ணப்பங்களை அங்குள்ள மணியகாரர்களுக்கும் கணக்குப்பிள்ளைக்கும் அனுப்பி வைத்து அவர்கள் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே தான் அவரும் எழுதுகிறார். அவர் எழுதியதைத்தான் தாசில்தாரும் ஜில்லா கலெக்டரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பொது ஜனப்பிரதிநிதிகள் எழுதும் குறைபாடுகளை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதைத் தான் மேல் இருக்கும் ஆபீசர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் சாதகமாக எழுதினால் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு சாதகமாக மேலதிகாரிகளும் எழுதுகிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களிடையே பிரதிநிதிகள் சொல்வதை எடுத்துக்கொள்ளாமல் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எழுதுவதைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு இருக்கும் மஃப்யூசுட M.L.A. களுக்கு இல்லை. இது சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வருகிறது. அதைப் போலவே நாங்கள் போடும் விண்ணப்பங்களுக்கு பல அதிகாரிகளிடமிருந்து பதிலே வருவது இல்லை. நாங்கள் நேரடியாக கலெக்டரிடமோ அல்லது தாசில்தாரிடமோ விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால் அதையும் அவர்கள் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குத்தான் அனுப்புகிறார்கள். ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் சொல்வதைத்தான் கேட்கிறார்களே தவிர பொது ஜனப் பிரதிநிதியாகிய ஒரு எம். எல். ஏ. சொல்லுவதை அவர்கள் கவனிப்பது இல்லை. ஆகவே பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் சொல்லக் கூடியது ஒன்றுமே நடப்பதாக தெரியவில்லை. அந்தந்த தொகுதிகளிலுள்ள ஒரு எம்.எல்.ஏ.-வின் பொறுப்பு என்ன என்பதை எல்லோரும்

17th March 1954]

[Sri S. R. Arumugam]

கவனிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பொது ஜனங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதால் அது நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது என்பது இல்லை. பொது ஜனங்களுடைய கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு அது சம்பந்தமான அதிகாரிகளிடம் அவைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதுதான் எம்.எல்.ஏ.-க்களின் பொறுப்பு. ஆகவே, எம். எல். ஏ.-க்கள் சொல்லும் குறைபாடுகளை தெரிந்து அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் யோசனை செய்து இனிமேல் எம். எல். ஏ.-க்கள் சொல்லும் குறைகளை நன்றாக கவனிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எழுதி அனுப்பும் குறைகளை அதிகாரிகள் கவனிக்கிறார்களா என்பதும் தெரியவில்லை. அப்படி எழுதி அனுப்பும் பேப்பர்களுக்கு பதில் கிடைக்கிறதா என்றால் பதில் கிடைப்பதே இல்லை. அந்த பேப்பரின் மேல் ஏதாவது விசாரணை நடத்துகிறார்களா என்றால் அப்படி நடத்துவதாகவும் தெரியவில்லை. அப்படித் தெரிந்தால் கூட அதைப் பற்றி கேட்டால் பதில் அனுப்புவதும் இல்லை. சமய சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டால் கூட அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில சமயங்களில் தாங்கள் அனுப்பும் பேப்பர்கள் போய்ச் சேருவதே இல்லை. உதாரணமாக ஒரு தாசில் தாருக்கு ஒரு விவசாயி தனக்கு தக்காவி கடன் வேண்டும் என்று ஒரு மனுவை எழுதி அதை ரிஜிஸ்தர் மூலமாக தாசில்தாருக்கு அனுப்பினான். அதை அந்த தாசில்தாரின் ஆபீசிலுள்ள சிரஸ்தார் வாங்கிக் கொண்டு அக்கவுண்ட் மெண்டில் கையெழுத்தும் போட்டிருக்கிறார். பிறகு அதை செக்ஷனுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார். அந்த பேர் என்ன வாயிற்று என்று கேட்டால் அந்தப் பேரைப் பற்றியே ஒன்றும் தெரியவில்லை. அந்த செக்ஷனில் அந்த பேரே வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சிரஸ்த தார் கையெழுத்துப்போட்டு வாங்கிய பேரே செக்ஷனுக்கு வரவில்லை என்றால் மற்றப்படி சாதாரணமாக அனுப்பும் பேப்பர்கள் என்னவாகும் என்பதை கேட்க வேண்டியதில்லை. இதைப் போல்தான் பல பேப்பர்கள் டிபார்ட்மெண்டிற்கே போய்ச் சேராமல் இருக்கின்றன. பொது ஜனங்கள் சொல்லக் கூடிய காரியங்களை கவனித்து அவர்களுக்கு பதில் அனுப்புவதே கிடையாது.

“இப்பொழுது சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ சலுகைகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவில் காட்டப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இங்கிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பல சலுகைகள் அவர்களுக்குத் தெரிவதே இல்லை. அவ்விதம் அவர்களுக்கு தெரிவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது மழை இல்லாத காலத்தில் மின்சாரத்திற்கு மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அதாவது, 1951-ம் வருஷத்தில் எந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தாலும் அந்தக் கிணற்றிற்குக் கட்டிய பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த உத்தரவு எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை சர்ட்டிபை பண்ண வேண்டியது ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டாக இருக்கிறது. அந்த ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் உடனே என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்றால் இந்த மாதிரி சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது, அதாவது 1951-ம் வருஷத்தில் கூட கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் அந்த கிணற்றிற்கு பணம் கட்டியிருந்தாலும் கூட அந்தப் பணத்தை திருப்பி கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. அந்த சலுகையை உபயோகித்துக் கொண்டு நீங்கள் எல்லோரும் விண்ணப்பம் போடுங்கள். அப்படி விண்ணப்பம் போட்டு பணத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி இருக்க வேண்டியது. அது கலெக்டருடைய கடமையாகும். ஆனால் அந்த கலெக்டர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. இந்த மாதிரியான ஒரு உத்தரவு எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் இருப்பதாகத் தெரிந்து எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்டில் போய் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்

[Sri S. R. Arumugam]

[17th March 1954]

1951-ம் வருஷத்தில் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வந்தால் அந்தப் பணத்தை ரிபண்டு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்ட்டில் போய் கேட்டால் அந்த உத்தரவு தங்களுக்கு வரவில்லை என்றும் நாங்கள் கொடுக்க மாட்டோம், எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மெண்ட் ரிபண்ட் பண்ணுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று எழுதிக் கொடுத்தால் நாங்கள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் எவ்வளவு சலுகைகள் செய்தாலும் இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டும் சேர்ந்து வேலை செய்யாமல் இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் அந்த சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்க முடியாத நிலைமையில் போய்விடுகின்றன. ஆனால் ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகள் ஜனங்களிடமிருந்து சர்க்கார் கட்டினயோ கில்லதியையோ திருப்பி வாங்குவதாக இருந்தால் அதை ஜனராக வாங்கி வருகிறார்கள். ஜனங்கள் கட்ட வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் அதை வசூலிப்பதற்கு எப்படி டாம் டாம் மூலமாக பிரகடனம் செய்து ஜப்தி செய்கிறார்களோ அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்குச் செய்யக்கூடிய சலுகைகளையும் டாம் டாம் மூலமாக கிராமங்களில் சொல்லவேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இனிமேலாவது பிறப்பிவிக்கும் சலுகைகளை எல்லா கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியும்படி முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மானியத்தில் கலெக்டர் தன்னுடைய இஷ்டம்போல் சில பணத்தை செலவழித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அதற்குச் கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கி இருப்பதாகவும் இந்த மானியத்தில் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியே எங்கு பார்த்தாலும் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏற்கனவே ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கிய பணம் எவ்வளவோ விதங்களில் செலவாகி விட்டன. ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது முக்கியமாக வேண்டியது குடி தண்ணீர் வசதி. இந்த வசதி இல்லாமல் பெரும்பான்மையான ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கலெக்டருக்கு டிஸ்கிரிஷனரி பண்டு என்று ஒதுக்கி இருப்பதிலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு இந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தினால் அது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12 noon *SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லாக்களில் நடைபெறும் நிர்வாகத்தில் காணப்படும் சில குறைபாடுகளை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிறோமே தவிர நமக்கு சுதந்திரம் வந்துவிட்டது என்பதற்குச் சான்றாக ஜில்லாக்களிலுள்ள நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான மாறுதலும் காணப்படவில்லை. முன்பு ‘பிரிட்ஷ்-ஆட்சி காலத்தில் ஜில்லா நிர்வாகம் எப்படி இருந்ததோ அதேபோலவேதான் தற்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. முன்னேவிட தற்போது நிர்வாகம் ரொம்ப ஊழலாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது’, என்று கனம் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் தனது வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்துப் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இது எல்லாம் எதைக்காட்டுகிற தென்று பார்க்கவேண்டும். ‘நம்மை அடிமை படுத்தி வைத்திருந்தவர்கள் நம் நாட்டைவிட்டு அகன்றுவிட்டபோதிலும் அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்த அடிமை நிர்வாகத்தில் எந்தவிதமான மாறுதலும் கிடையாது. அதிகாரிகளின் மனப்போக்கிலும் மாறுதல் கிடையாது’, என்பதைத்தான் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இன்னமும் சிறுசிறு விவசாயிகளை, சிறுசிறு குடியானவர்களை நசுக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிதான் இந்த நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பழைய ஏகாதிபत्य வர்க்கத்தினர் காலத்திலிருந்த கொள்கைப்படியேதான் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரமும் இயங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பரம்பரை பாத்தியதை உரிமையை மாற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்

17th March 1954]

[Sri C. Kandasamy]

கொள்ளுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பரம்பரை பாத்யதை மாற்றப்படவேண்டுமென்று என் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தரப்பிலிருந்தும் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரம்பரை பாத்யதையை மாற்றி நல்ல யோக்கியதாம்சமுடையவர்களை நியமித்தால்தான் நல்ல நிர்வாகம் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். பரம்பரை பாத்யதைக்கொண்டிருவதால்தான் பெரிய தனக்காரர்களின், நிலப் பிரபுக்களின் ஆட்சி இன்னமும் கிராமங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை விவசாயிகள் காலில் செறுப்புப் போட்டுக்கொண்டு நடந்து போவதற்குக்கூட தடைவிதிப்பதையும் பார்க்கிறோம். அதிகார வர்க்கத்தினரும் கூட அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்களே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக எதுவும் செய்வதற்கு முன்வருவதில்லை. ஆங்காங்குள்ள ஏழை மக்களை கிராம உத்தியோகஸ்தர் மனிதர்களாகவே பாவிப்பது கிடையாது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், தாசில்தார்கள், அவர்கள் எல்லாம் பிரிட்டிஷ்கால முறைப்படி ஏழை மக்களின் நன்மையைச் சிறுதும் கருதாமல் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டே போகிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிராம நிர்வாகத்தை சீரமைக்கவேண்டுமென்றால் முதலாவது பரம்பரை பாத்யத்தை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒழித்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழை மக்களெல்லாம் மனிதத்தன்மையோடு வாழ வழி செய்ததாக ஆகும்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கென்று சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒன்றும் குறிப்பிடப்படாமலிருக்கின்றது. இந்தச் சட்டத்தை ராஜ்யம் முழுவதும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று பலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக ராஜ்யம் பூராவிற்கும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவிட்டாலும்கூட இந்தச் சட்டத்தையாவது விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரிய பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயனற்றதாகச் செய்ய பல சூழ்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பலர் சமரசக் கோர்ட்டுகளின் உதவியை நடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சமரச அதிகாரிகளின் வேலையும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது. அறுவடை காலத்திலும் சாகுபடி காலத்திலும் அதிகமான சமரசக் கோர்ட்டுக்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நாளுக்கு நாளுக்குக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதற்காக சென்ற வருஷத்தைப்போலவே பணம் ஒதுக்கவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சமரச கோர்ட்டுகள், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் இவைகளை சாகுபடி காலங்களில் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சட்டிக்காப் விரும்புகிறேன். (இந்தச் சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தனது ஆசனத்தில் வந்து அமர்ந்தார்.) இன்றையதினம் ஒரு ஏழை விவசாயி ஒரு தகராறை சமரசக் கோர்ட்டுக்கோ, ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கோ, எடுத்துச்செல்லவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டி, மைலுக்கு இரண்டணு வீதம் பிரயாணப்படி கட்டவேண்டுமென்றால் அவனுக்கு ரொம்பவும் செலவாகிறது. குறிப்பாக தோழர் ஸ்ரீ வடிவேலு குறிப்பிட்டதைப்போல ஒரு 6 மரக்கால் கூலியைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் செலவு செய்யவேண்டியவைகளை மொத்தமாகக் கூட்டினால் ஒன்பது ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு விவசாயி செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதையும் சர்க்கார் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் ஸ்டாம்பு செலவுகளைக் குறைக்க முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இதுசம்பந்தமாக நான் ஹிந்து மத பரிபாலன இலாகாவின் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் அந்த இலாகாவில் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி சொல்வதற்கு முன் ஒரு விஷயம். கனம் வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களிடையே பக்தியையோ, அல்லது அவரது நம்பிக்கையையோ நான் எந்த வகையிலும் பாதிக்கும் முறையில் இதைச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கோயில்கள் அதிகம். அவைகளுக்கு நிறைய சொத்துக்களும் இருக்கின்றன. அவைகளின் நிர்வாகமும், மடங்களின் நிர்வாகமும் மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதன்

[Sri C. Kandasamy]

[17th March 1954]

சொத்துக்களை நிர்வகித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பல திருவிளையாடல்கள் புரிகிறார்கள். அதன் பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகளாக இருப்பவர்களே, பிணியாகவுள்ள தனது உறவினர்களுக்கே அந்தக் கோயில் நிலங்களை எல்லாம் கொடுத்து கோயில் சொத்துக்களை கொள்ளையடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் பச்சையாகச் சொன்னாலும் தவறில்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு அவைகளில் நிர்வாக ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன.

“இதற்கு நான் பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். பழயங்குடி டிரஸ்டிராக இருந்த ஒருவர் கணக்கு நோட்டை அப்படி கிழித்து விட்டு அதே மாதிரி ஒரு புது நோட்டு வாங்கி வேறு கணக்கு எழுதி அதைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சாப்பிட்டிருக்கிறார். கிழிக்கப்பட்ட பக்கங்களையும் தந்து, அவர் இம்மாதிரியாக பணத்தைச் சாப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதாக சர்க்காருக்குப் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு வருஷமாகிலும் இது வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. நானும் என்னதான் ஆகிறது பார்ப்போம் என்றே பேசாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்த இலாகாவிற்காக ஒன்பது லட்சமும் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஏன் இந்த நிர்வாகங்களையெல்லாம் சரிப்படுத்த சர்க்கார் முன் வரவில்லையென்றுதான் நான் கேட்கிறேன். பந்தநல்லூர் கோயிலிலும் இப்படித்தான் நிர்வாகம் மிக ஊழலாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஓரிடத்தில் சத்திரத்தின் சொத்தை குடும்ப சொத்தைப்போல சகோதரர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆதினங்களிலும் இப்படித்தான் பல அக்கிரமங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கோயில்களின் சொத்துக்கள் எல்லாம் மொத்தமாக பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடம் பயிர்ச்செலவிற்கு ஏலம் விடப்படுகிறதே தவிர சிறு சிறு குடியானவர்களுக்கு நேரிடையாக ஏலம் விரும்படி செய்தால் என்ன என்று தான் நான் கேட்கிறேன். நிலப்பிரபுக்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களைக் கண்டு பொது மக்கள் உள்ளம் குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயில் தர்ம கர்த்தாக்கள் செய்யும் அக்கிரமங்கள் எல்லையை மீறிவிட்டது. விவசாயிகளுடைய உள்ளக்குமுறல், விவசாயிகளுடைய மனக்கொதிப்பு எந்த நிலையை அடையுமென்று சொல்வதற்கு முடியாது. ஆகவே இந்த ராஜ்யம் பூராவுக்கும் ஒரு பொதுவான நிலச்சீர்திருத்தம் பின்னால் எப்போது கொண்டுவந்தாலும் சரி. அதற்கு அடிப்படையாகவாவது இன்றைய தினம் கோயில்கள், மடங்கள் முதலியவைகளுக்குள்ள நிலங்களை எல்லாம் சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாக பண்ணைக்கு விட்டதக்க வகையில் நிலங்களை ஏலம் விரும்படியாக சர்க்கார் உத்திரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.) அதோ . . . (மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர்: ‘உங்கள் நேரமாகி விட்டது.’) ஆகவே கனம் ஹிந்து பரிபாலன மந்திரி அவர்களிடம் கோயில் நிலங்களை நேரிடையாக சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு விரும்படியான ஒரு உத்தரவை போடும்படியாக நான் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“There are still a large number of hon. Members who want to take part in the debate. I shall extend the time-limit of the debate by half an hour more and the Hon. Minister will reply to the debate at 1 p.m.”

12-10 p.m. * SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகம் சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில விஷங்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஜில்லா நிர்வாகம் என்றாலே நான் கருதுகின்றேன், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் வேண்டிய சலுகைகளும் ஜில்லாவிலிருந்துதான் அடிப்படையாக கீழேயிருந்து எல்லா நிர்வாகமும் நடைபெறும் இடம் என்று

17th March 1954] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

கருதுகின்றேன். ஜில்லாவிற்கு மேற்பட்ட அரசாங்க நிர்வாக இடங்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினர், ஹரிஜனங்கள் அல்லாத மிராச்தார்கள் போன்று இருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்குதான் சலுகை தரக்கூடிய இடம் என்று நினைக்கின்றேன். ஆகையால், ஜில்லா நிர்வாகத்திலே பெரும்பான்மையாக ஹரிஜனங்கள் உதவி பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஜில்லா நிர்வாகம்தான் அரசாங்கத்திற்கு ஆணியேற்போன்று இருக்கிறது.

“அரசாங்கத்தில் கடைசியில் இருக்கக்கூடிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் தனி ஜமீந்தாராக விளங்குகின்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இயற்கையாகவே இருக்கிறது. அதாவது சர்வாதி காரிகளாக விளங்குகின்றார்கள், அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கீழ்ப்படிவதே கிடையாது. நான் சொல்வது மெய்யோ பொய்யோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். சர்க்காரி விரிந்து வெளிவரும் அறிக்கைகளை கிராமாதிகாரிகள் மக்களுக்குத் தெரியும்படி அம்பலப்படுத்துவது கிடையாது. குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லா பண்ணை-ஆள் அவசரச் சட்டமானது பொது மக்களுக்கு தண்டோரா மூலம் தெரிவிக்கப்படவே இல்லை. தீண்டாமை சட்டம் அப்படியே தான். அப்படித் தெரிவித்தால், மக்கள் புரிந்து கொள்ளுவார்கள், மதிப்பு கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற கருத்திலே, தண்டோரா போடாமல் ஏதோ தங் களுக்கு வேண்டியவர்களிடமிருந்து கையெழுத்து போட்டு, சர்க்காருக்கு ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நம்பிக்கொண்டு ‘ஓகோ, சரியாக விளம்பரம் செய்து விட்டார்கள்’ என்று நினைத்து விட்டார்கள் என்று கருதுகின்றேன். ஒரு பெரிய அழகான வீட்டைக் கட்டி, அதில் ஒரு பெருச்சாளியை விட்டால் என்ன நிலை ஏற்படுமோ அந்த மாதிரி இன்றைக்கு அரசாங்கமாகிய கட்டிடத்திற்குள் பெருச்சாளியைப் போல் இருக்கின்றவர் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிற அவர்களே தவிர, இன்றைக்கு சர்க்கார் கட்சிக்கு எதிராக உட்கார்ந்து கொண்டு இருக் கிறார்களே அவர்கள் என்று நான் கருதவில்லை. இன்றைக்கு சர்க்காரைக் கவிழ்க்க வேண்டுமானால், கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள்தான் செயல்வார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஏன்? அங்கு நடக்கின்றவைகள் அப்படி இருக்கின்றன. அந்த உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஹரிஜனன் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் உள்ள மற்றொரு ஹரிஜன் யார் என்று ஒரு கிராம உத்தியோகஸ்தரை கேட்டால் தெரியாது. ஏன் ஹரிஜனன் வீட்டில் எழுதப்படும் நம்பர் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிட்ட இருந்து எழுதாமல் தாழ்ந்த வகுப்பில் இருக்கின்ற அவர்களை விட்டு எழுதுகின்றார்கள். பாட்டன் கிராம உத்தியோகஸ்தர், பிறகு தகப்பன் அதே உத்தியோகத்தில் இ ருந்திருப்பார், தானும் 20 வருஷம் அனுபவம் இருந்தாலும், ‘என்னுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் யார் இருக்கிறார்’ என்று கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாது. ஏன் அவர் பார்த்திருந்தால்தான்.”

“சேரிப் பக்கத்தில் கொல்லை கணக்கெடுக்கும்போது அவர்கள் கிட்ட நெருங்குவதே கிடையாது. தலையாரியை விட்டு, துரத்திலையே நின்று கொண்டு, காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சேரிக்குள் நுழைந்தால் தீட்டு ஒட்டிக் கொண்டிருமோ என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு ! ஆகையால், அவர்கள் சரியானபடி நடப்பது கிடையாது.”

“அவர்கள் ஜில்லாவிலிருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவரும் தொல்லை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பொதுவாக, புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டிக் கொண்டால், உடனே வீடுகளைப் பிரிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். யார் யார் தூண்டுதலின் பேரிலோ இம்மாதிரி செய்கின்றார்கள. சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம்; இதுவரை வந்த காகவும் பிரமோஜனப்படாமல் இருந்தாலும்கூட அந்த இடத்தில் ஏழை ஹரி ஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு சிறு குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், கிராம அதிகாரிகள் அதைப் பிரிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். இப்படி யெல்லாம் செய்யும்படி சர்க்காரா உத்தரவு போடுகிறார்கள்? கிடையாது.”

64682

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [17th March 1954]

சர்க்காரை உத்தரவு போடும்படியாக இவர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுத்துவரும் தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

“இந்த இடத்தில் சில குறைகளை சொல்லிக்கொண்டால் அவைகளுக்கு தக்க பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நினைக்கின்றோம். ஆனால், அந்தக் குறைகளெல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படுமா என்றால் கிடையாது. எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“கிராமப் புரங்களிலே யாராவது இறந்து போனால் எழவு விசாரிக்க அக்கம் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் வருவது வழக்கம். அப்படி வரும்போது, அக்காவும் தங்கையும் ஒரு எழவு வீட்டுக்கு வந்தார்கள். வீட்டிற்கு எதிரில் அழகான பந்தலில் பாகற்கொடி பார்ந்து, பாகற்காயும் காய்த் திருந்தது. இருவரும் அதைப் பார்த்துவிட்டு ‘நாம் வீட்டுக்குப் போகும் போது பாகற்காய் கொஞ்சம் பறித்துக்கொண்டு போய்விடலாம்’ என்று அவர்களுக்குள் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்.”

MR. SPEAKER:—“நீங்கள் இப்படிக் கதையெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நேரம் முடிந்துவிடுமே!”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI:—“பரவா இல்லை. பாகற்காய் நினைப்பில் தங்கையானவள் பந்தலிலே பாகற்காய் தொங்குதடி அக்காளே என்றாள். அக்காளானவள் போகும் போது பறித்துக் கொள்வோம் பொருத்திரடி தங்கையே என்றாள். இதை அறிந்த பந்தலுக்கு சொந்தக்காரி அது விதைக்கல்லவோ விட்டிருக்கு, விணை ஆசை வேண்டாமடி என்றாளாம். அதைப்போல் நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அரசியல் பாகற் காயைத் தொடக்கூடாது என்கிறார்கள். அது சரியல்ல. தொகுதியிலுள்ள குறைகளை, தொகுதிக்கு வேண்டிய சளகரியங்களை, இங்கு நாங்கள் சொல்ல வேண்டாமா? சொல்லாவிட்டால் வேறுயார் எடுத்துச் சொல்லமுடியும்? எங்கு எடுத்துச் சொல்வது? இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஜில்லாவிலிருக்கிற கஷ்டத்தை மந்திரி அவர்கள் கேட்கச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சொல்கிறோம். ‘இது கூடாது’ என்று சொன்னால் நாங்கள் வேறு யாரிடம் போய் குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்வது?

“எங்கள் சமூகத்தில் கொஞ்சம் முற்போக்கான அங்கத்தினர்களாகிய ஸ்ரீ சன்னாசி, ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் போன்ற அங்கத்தினர்கள் சமூக குறைகளை வேகமாக எடுத்துச் சொன்னால், இந்தச் சர்க்கார் அதை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, தக்க பரிகாரங்களைச் செய்யாமல், அந்த அங்கத்தினர்களை எப்படிக் கவிழ்க்கலாம், எப்படி அந்த அங்கத்தினர்களை கமிட்டிகளில் போடாமலிருக்கலாம் என்று யோசனை செய்துகொண்டிருந்தால், அது எப்படி நியாயமாகும். குறைகளை இங்கு சொல்லிக்கொண்டால், அதற்காக நன்றி செலுத்தாமல், அப்படிப்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கமிட்டி முதலானவைகளில் போடாமல் தொந்தரவு கொடுக்கலாமா? நீங்கள் தானே எங்களுக்கு கண்கண்ட தெய்வம் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் மக்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அதை நீங்கள் கேட்கத்தானே வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிவாரணத்தையும் நீங்கள் தானே செய்யவேண்டும். சண்டை போட்டால் உங்களுடன்தான் நாங்கள் வாய் சண்டை போடுவோம். அதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகையால், நாங்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளை நீங்கள் நிவர்த்திக்கத் தான்வேண்டும்.

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லையென்று வருந்துகிறார்கள். வாஸ்தவந்தான். ஆனால், அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு முன்னால், அவர்களிடத்தில் இருக்கும்படியான கெட்ட எண்ணக் குறைகளையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எங்கள் மக்களிடத்தில் சரியான முறையில் நடந்து கொண்டால், நல்லதென்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், மக்களிடப்பால் அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறவேண்டும்.

17th March 1954] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

“தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது. ஒரு வேலி நிலத்திற்கு ஒரு கலம் என்று மிராசுதார்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. எங்கள் ஹரிஜன மக்கள் பத்திரம் எழுதும்போது, அதிகமான தொகையை இவர்கள் வாங்கி விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்களுக்கு பல விதமான முறையில் தங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்கள் கிடைத்துவிடுகின்றன. மேலும், தங்களுக்கு வேண்டிய காய், கறி, இன்னும் மற்ற சாமான்களும் கேட்ட மாத்திரத்தில் வந்து விடுகின்றன. மேலும் அவர்கள் எங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள், அதாவது ஒரு பத்திரானவர் இறக்கும் தருவாயில் தன்னுடைய மகனைக் கூப்பிட்டனுப்பி ஆகவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் மகனுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார், சந்தக்கங்கைய்யம் விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது மகன் எந்த ஜாதியினரில் எல்லாவைச் சம்பளம் கிடைக்குமென்றார். அவர் சொன்னார் ‘பிராமணர்கள் வந்தால் சம்பளம் மாத்திரம்தான் கிடைக்கும், முஸ்லிம்கள் வந்தால் கொடுக்கும் பொருளில் பாதி கிடைக்கும், ஹரிஜனங்கள் வந்தால் என்ன கிடைக்கும் என்றால் கன்னத்தில் இரண்டு அறை அறைந்து எல்லாம் நமக்கு சொந்த மென்றாலும். அதைப் போல தஞ்சை ஜில்லா கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். ஆகையால், அவர்களுக்கு வருமானத்திற்குக் கவலையில்லை. ஆட்டுக்காக ஓநாய் ஊளையிடுவது போலிருக்கிறது. இருந்தாலும், அவர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்யக்கூடிய தப்பிடமான காரியங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளைத்தான் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். கிராமாதி காரிகள் அரசியலில் சம்பந்தப்பட்டுக்கொண்டு, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இருந்துகொண்டு, மக்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா 12-20 நிர்வாக மான்யத்தை எதிர்த்து, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில p.m. வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி நண்பர்களும் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளையெல்லாம் எடுத்து அலசிப் பேசியிருக்கிறார்கள். உண்மையாக என்னதான் சொன்னாலும் இப்பொழுது இருக்கிற சமூக அமைப்பில் அரசாங்கத்தின் இயந்திரம் எதையும் சாதித்து விடமுடியாது என்பது தெரிந்த விஷயம். இருந்தாலும் கூட அதிகாரிகளும், மந்திரிமார்களும் பழைய சட்டங்களையே புரட்டிக் கொண்டிராமல் உடனடியாக எதிர்நோக்கும் பிரச்சனை ஆராய்ந்து அலசிப் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக ஒரு சிறு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் : ஒரு கிராமத்தில் 1,000 பட்டாக்களிருந்தால் 500 பேர்களுக்குத்தான் பட்டாக்கள் இருக்கும். மூன்று தலைமுறைக்கு முன்னிருந்த காலத்து பட்டாக்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் Land Mortgage Bank—லோ அல்லது வேறு இடங்களிலோ அவைகளை அடமானம் வைத்து விட்டதன் பேரில் இல்லாத காரணத்தால் சிறிய கடன்கள்கூட எழுப்ப முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்கள் பட்டாக்களை மாற்ற வேண்டுமானால் ஜமாபந்தியின் பொழுது மனுப்போட வேண்டும். உடனடியாக மாற்றிவிட முடியாது. கர்ணம், முன்சீப், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் தங்கள் அலுவல்களை சீக்கிரத்தில் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளைத் தாமதமாக உணர்ச்சியற்று செய்வதற்கு அடிப்படைக் காரணம் சம்பளக் குறைவுதான். முன்சீப், கர்ணம், போன்றவர்கள் பாதி நேர ஊழியர்களா, முழு நேர ஊழியர்களா என்று இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. சர்க்காரில் நல்ல முறையில் நடக்கும் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். மற்றும் பெரும்பாலோர் தங்கள் கீழுள்ள கிராம ஊழியர்களை நடத்தும் முறையை பார்த்தால் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. கெஜெட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த சம்பளம் கொடுத்தும் கிராம ஊழியர்கள் முழு நேர ஊழியர்களா? பாதி நேர ஊழியர்களா என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு நல்ல ஊதியம் கொடுத்து கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்யும் முறையில் ஆக்கப்படவேண்டும். சமீபத்தில் திருச்சியில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மகா நாடு நடத்தப்பட்டு அதில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

[Sri M. Palaniyandi]

[17th March 1954]

அந்த தீர்மானங்கள் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடமும் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் உடனடியாக முன்பு இருந்த லீவு வசதியையும் test பால் செய்யவேண்டுமென்ற நிபந்தனையையும் தளர்த்தவேண்டுமென்றும் கோருகிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தாவிடாலும் உடனடியாக அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகளையாவது அளிப்பது சர்க்காரின் கடமை. அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்தால்தான் கிராமாந்திர மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியும். அவர்களும் மக்களை இம்சிக்காமல் தங்கள் காரியங்களை சரிவரச் செய்வார்கள்.

“நீதியும் நிர்வாகமும் பிரிக்கப்படாத மாவட்டங்களில் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு Deputy Collector, இருக்கிறார்கள். உடையார்பாளையம், பெரம்பலூருக்கு ஒரு Deputy Collector, முசிரி, வால்குடிக்கு ஒரு Deputy Collector இம்மாதிரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு அப்பீல் விசாரணைக்கு power இல்லாததால், மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக அரியலூரிலிருக்கும் மக்கள் முசிரி Deputy Collector ஆபீசுக்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. 107 பிரிவின கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் தங்கள் குறைகளை நிவர்த்தித்துக்கொள்ள எத்தனையோ மைல்கள் தூரத்திலிருக்கும் மற்றொரு Deputy Collector ஆபீசுக்கு விசாரணைக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தந்த தாலுக்காவிலிருக்கும் Deputy Collector-க்கு அப்பீல் விசாரணை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

“1949-ம் ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது. அனைக்கொண்டு ஏழைகள் கிணறு வெட்டினார்கள். சிலபேர்கள் கொடுத்த பணத்துக்கு மேலேயே செலவழித்திருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில்கூட ஸ்ரீ லட்சுணை அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு ஆண்டுகளாக பல மனுக்கள் கொடுத்தும்சுட, தாசில்தார், கலெக்டர் இவர்கள் கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்களா, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து உடனடியாக மக்களின் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவில்லை. அங்கிருக்கும் வறுமை நிலைமையை அறிந்துகொண்டு காலம் தாழ்ந்திருந்தாலும்கூட இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்தாவது இது விஷயத்தில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் மக்களின் குறைகளை தீர்க்க முன் வந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன்.

“National Extension Scheme இன்னும் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. சீக்கிரமாக அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்துக்கான 50 சத விகித செலவும் அரசாங்கம் கொடுத்து கால் பங்கு வேலையை மக்கள் செய்ய தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை சீக்கிரமாக எல்லா பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். இந்த திட்டம் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் திருச்சி ஜில்லாவில் வால்குடியில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக பெருவண்ணை போன்ற கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் திருச்சி ஜில்லாவுக்கும் இந்த National Extension Scheme-ஐ விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றமடைய கோவில் தர்மகர்த்தாக்களிலும் சில ஹரிஜனங்கள் இருக்கவேண்டும். சில கிராமங்களில் தர்மகர்த்தாக்கள் கோயில்களின் ஏராளமான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஏழை மக்களை பாடுபடுத்துகிறார்கள். மக்களுக்குப் பிளவு ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்தால் தீண்டாமையை ஒரு விதத்தில் ஒழிக்கலாம். அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணமும் நிறைவேறும். தனிப்பட்ட பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் தங்கள் கையில் ஏராளமாக பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வீண் செலவிற்கும், வழக்கிற்கும் செலவிடப்படுகிறதேழிய நல்ல காரியங்களுக்கு மக்களுக்கான தேவைகளுக்கு செலவிடப்படுவதில்லை. அரசாங்கம் இதைப்பற்றி அவர்களுடைய நிர்வாகத்தையும் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு சட்டமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் தங்களுடைய நல்லெண்ணத்தைக் காட்ட, சட்டம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும்.

17th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கலெக்டருக்கு யோசனைச் சொல்ல பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு Advisory Committee ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு திட்டத்துக்கும் சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது, எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற விபரங்களைல்லாம் அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும் அந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக பொது மக்களின் அபிப்பிராயங்களையும், யோசனைகளையும் கலெக்டர் அவர்கள் கேட்டு அறியவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த மாதிரி மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு Advisory கமிட்டி ஏற்படுத்தி கலெக்டர் அவர்கள் பொது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுது கிராமத்திலுள்ள கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தனிப்பட்ட பட்டாக்களை மாற்றுவதற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. பொதுப் பட்டாவை மாற்றுவதற்கு கலெக்டர் வரை போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை தாசில்தார்களுக்கே கொடுத்துவிட்டால் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாயிருக்கும்.

“திருச்சியில் புள்ளம்பாடி பிரிக்காவில் 24 ஹரிஜனங்களுக்காக சில நிலங்களை ஒதுக்கும்படி அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். இப்பொழுது அந்த நிலங்களின் பட்டாதார் அந்த நிலங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்யாமல் அரசாங்கத்திட்டம் உணவு உற்பத்தி என்னும் பெயரில் வாங்கப்பட்டு சவுக்கு மரம் போட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி தாசில்தார், கலெக்டர் இவர்களுக்கு petition எழுதினேன். ஓராண்டு ஆகியும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த அளவில்தான் ஜில்லா நிர்வாகம் நடந்துவருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

(At this stage Mr. Speaker sounded the gong and called on the next speaker to speak.)

MR. SPEAKER :—“Hon. Member Sri Aiyandar will now speak. I will give him only two or three minutes.”

* SRI AIYANDAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் சம்பந்தமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாகாண வெல்பேர் டைரெக்டர் ஆபீசிலிருந்து உத்தரவுகள் ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதைப்பற்றி கலெக்டர்கள் என்ன எண்ணுகிறார்கள் என்றால் இப்பொழுது டைரெக்டராக இருக்கக் கூடியவர்களும் ஜில்லா கலெக்டராக இருந்தவர். அவரும், தற்போது ஜில்லா கலெக்டராக இருக்கக்கூடியவர்களும் ஆக இந்த இரண்டும் ஒரே ராங்கில் இருப்பதால் டைரெக்டர் சொல்லுவதற்கு நாம் ஏன் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதனால் பல காரியங்கள் தாமதப்படுகின்றன. அவ்விதமே எல்லா காரியங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்படி ஜில்லாக்களில் இருந்து வருவது என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் டைரெக்டரும் கலெக்டரும் ஒரே ராங்கில் இருந்தாலும் அவர்கள் டைரெக்டர் செய்யவேண்டும் என்றால் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என கலெக்டர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக சில மெம்பர்களை எடுக்கும்போது எப்படி எடுக்க வேண்டுமென்றால் யாராவது இரண்டொரு வார்த்தைகளை எழுந்து பேசக்கூடியவர்களாக போடவேண்டும். அவ்விதம் அந்தக் கமிட்டியில் போடுவதற்கு மந்திரி அவர்களுக்கு இன்னும் மனம் வரவில்லை. கூட்டத்திற்கு வந்து உட்கார்ந்துவிட்டு கையைத் தூக்கிவிட்டு போகக்கூடியவர்களை நியமிக்காமல் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர்களாகப் போடவேண்டும். அவ்விதம் போடாமலிருப்பதால் ஜனங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி பணியாற்ற முடியாமல் இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

12-30
p.m.

[Sri Aiyandar]

[17th March 1954]

“இப்பொழுது நில அடமான பாங்குகள் அநேக இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் ஜமீன் எரியாவிலும் இருக்கின்றன. அவைகளினால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பயனும் ஏற்படவில்லை. வருங்காலத்தில் ஜமீன் எரியா அவசியம் சர்வே செய்யப்படப்போவதை உத்தேசித்து இப்பொழுதே அந்த நில அடமான பாங்குகள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“Two Hon. Ministers—the Hon. the Minister for Religious Endowments and the Hon. the Minister for Land Revenue—will reply to the debate. The Hon. Leader of the Opposition will now speak.”

12-33
p.m.

* SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தைப் பற்றி பேசும்போது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு கூடுமான வரையில் அதிக வசதியை மந்திரிகள் சிருஷ்டித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா அங்கத்தினர்களும், எல்லா மான்யங்களிலும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமையை இன்றைக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் ஒரு மான்யத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பாக அந்த இலாகாவைச் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய மந்திரிகள் முதல் முதலாக தாங்கள் அடுத்த வருஷத்தில் நடக்கக்கூடிய அந்த இலாகா சம்பந்தமற்ற அடிப்படையாகக் கொள்கை என்ன என்பதை விளக்கி ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தால் அதனுடைய அடிப்படையில் விவாதத்தை நடத்தினால் எவ்வளவோ பிரயோசனமாக இருக்கும். அந்த அடிப்படையில் நடைபெறவேண்டும். ஆனால் இந்தச் சபையில் இப்பொழுது நடப்பது என்னவென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவிற்கு இவ்வளவு கோடி ரூபாய் பணம் தேவை; அதைப்பற்றி நீங்கள் விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER:—“The practice previously obtaining was that Hon. Ministers used to move their demands with a speech. But this practice takes away most of the time allotted for the Demand.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் மந்திரிகள் பேச வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அவர்கள் எழுத்து மூலமாக சபையின் மெம்பர்களுக்கு தங்கள் டிபார்ட்மென்ட் என்ன கொள்கைகளை அனுஷ்டிக்கப் போகிறது என்பதை எழுதி, அதை அச்சடித்துக் கொடுத்துவிட்டால் அது போதும். அதன் மூலமாக நாங்கள் சர்க்கார் கொள்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும்; தெரிந்து கொள்வதற்கு சாத்தியமாகும். அவ்விதம் செய்தால் இந்தச் சபையின் நேரத்தையும் அனாவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நீங்கள் பேசுவதையும் நீங்கள் எழுதிக் கொடுத்ததுவிடலாமே.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“நாங்கள் பேச வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் கொள்கைகளை எழுதிக் கொடுத்து விட்டால், அதைப் பார்த்து அதன்மேல் நாங்கள் பேச வசதியாக இருக்கும். அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டுகளின் கொள்கைகள் என்ன என்பதை தெரியாமல் இருக்கும்போது நாங்கள் எப்படி பேசாமல் எழுதிக் கொடுக்க முடியும். அவ்விதம் அச்சடித்துக் கொடுத்தால்தான் சட்டசபையின் விவாதம் கூடுமான வரையில் நல்ல நிலைமையில் நடக்கும். ‘சட்டசபையின் அங்கத்தினர்கள் பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி பேசுவது கிடையாது. அவரவர்களுடைய தொகுதிகளின் இருக்கக்கூடிய தங்கள் தங்கள் குறைகளையும், அங்குள்ள சில விஷயங்களைப்பற்றியுமே சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்,’ என்று குறை கூறுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.”

17th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

“இரண்டாவதாக இந்த மான்யத்தைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடிய காலத்தில் முதல் முதலாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் இந்தச் சபையில் பேசியவர்கள் அனைவரும்—எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைப் பற்றிய பேச்சுக்கு இடம் இல்லை—இங்கு பேசியவர்கள் அனைவரும் பல பல குறைகளை அதாவது இன்றைக்கு இருக்கும்படியான நிர்வாக யந்திரங்கள் நடைபெறும் முறையைப் பற்றியும், அதில் இருக்கும்படியான ஊழல்களைப்பற்றியும் கூறி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் பார்த்தால், எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் அவ்விதமே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான் கடைசியாகப் பேசுவதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் பேசவில்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இங்குள்ள எல்லோரும் நியாயமான அளவில்தான் பேசி இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கனம் மாணிக்கவேலு நாயக்கரைப்பற்றி நினைக்கும்போது எனக்கு பரிதாபமும், அனுதாபமும் ஏற்படுகிறது. அன்று காங்கிரஸ் கட்சி இருந்த நிலையில் அதற்கு முட்டுக்கட்டை கொடுக்கப்போன அவருடைய கதி இன்றைக்கு என்ன ஆகிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். அதைக் கண்டு வருத்தப்படவும், அனுதாபப்படவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒருபுறம் இந்தப் பக்கத்திலிருந்து அவருக்கு இடி வருகிறது. மற்றொருபுறம் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து அவருக்கு இடி வருகிறது. ஆகவே இன்றைய தினம் இரண்டு பக்கத்திலிருந்து இடி பட வேண்டிய நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக அவருடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ‘அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்ட’ கதையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு துரப்பாக்கியமான நிலைமை அவருக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“இந்த மான்யத்தைப்பற்றி நாம் முக்கியமாக கவனிக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அஸ்திவாரம் ஜில்லாவில் இருக்கும்படியான நிர்வாகத்தைப் பொருத்தே இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைக்கவேண்டும். அப்படி அரசாங்கத்திற்கே அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய நிர்வாகம் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். உண்மையில் அது இந்தநாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக நிர்வாகத்திற்கு ஜில்லா நிர்வாகம்தான் அஸ்திவாரமாக இருக்கிறது. இந்நாட்டில் பட்ஜெட் விவாத காலத்தில் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வந்து பல பல விஷயங்களைப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்படிப் பேசும்போது பல குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்றால் அந்த ஜனநாயக முறையில் பல குறைகளை இங்கு வந்து சொல்லுகிறார்கள். அந்தவிதத்தில் தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மக்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அவரவர்களுடைய குறைகளை அந்தந்த ஜில்லாக்களிலேயே தீர்த்துக்கொள்வதற்கு வசதி இருந்தால் அவைகளை இந்தச் சபையில் வந்து சொல்லிக் கொள்ளாமல் அங்கேயே தீர்த்துக்கொள்ளுவார்கள். சின்னச் சின்ன பிரச்சினைகளாக இருந்தால் அவைகளை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் உண்மையில் இன்று நடப்பது என்ன? பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் எந்த யந்திரத்தை இந்த நிர்வாகத்திற்கு சிஷ்டித்தார்களோ அந்த யந்திரம்தான் இன்னும் இருக்கிறது. அது என்ன யந்திரம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்களிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதற்கும் எந்த நிர்வாகம் வேண்டுமோ அந்த நிர்வாகத்தை அவன் திணித்துவிட்டு போயிருக்கிறான். அந்த நிர்வாகமே இன்னும் நடைபெற்று வருகிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். உண்மையாக ஜனநாயக நிர்வாகம் நடந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகள் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு அதை அனுபவிக்கக்கூடிய முறையில் நிர்வாகத்தை அமைக்கவேண்டும். அதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது இன்று எந்த நிலைமையில் நிர்வாகம் நடந்துகொண்டு வருகிறது என்றால் ஜில்லா கலெக்டரைப்பற்றி புகார், அதிகாரிகளைப் பற்றி புகார், பல விஷயங்களில் புகார். அந்த முறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது இப்பொழுதுள்ள நிர்வாகம். இந்தக் குறையை

[Sri P. Ramamurthi]

[17th March 1954]

உங்களால் தீர்த்து வைக்கமுடியாது. மந்திரிகளாலும் தீர்த்துவைக்க முடியாது. கடவுள் வந்தாலும் தீர்த்துவைக்க முடியாது. எப்படி இருந்தாலும் குறைகள் இருக்கத்தான் இருக்கும். இதை அடியோடு தீர்ப்பது என்பது முடியாத காரியம். இதைப்பற்றி பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். உதாரணமாக மதுரையில் ஒரு தாசில்தார் பத்து பத்து ரூபாய் தக்காவி கடன் கொடுக்கும்போது லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்று 1½ வருஷங்களுக்கு முன்பு புகார் செய்யப்பட்டது. நேரடியாக கலெக்டருக்கும் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு விசாரணைக்கு வந்தது. அதற்குப் பிறகு கரப்ஷன் டிபார்ட்மெண்ட்டில் விசாரணைக்கு வந்தது. அது என்ன ஆச்சு என்பது நமக்கு இதுவரையில் தெரியாது. ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் மந்திரிகளுக்கு நேரடியாகச் சொல்வது என்பது முடியாது. அவர்கள் என்ன 'சதாவதானிகளா' ? என்று தெரியவில்லை. இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்தந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் புகார்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வகையில் ஒரு நிர்வாக முறை இருக்கிறதா இல்லையா என்ற ஒரு அடிப்படையான விஷயத்தில் நாம் இன்றைக்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசிய காலத்தில் ஒன்று சொன்னார். அதைப்பற்றி பேசும்போது தனிப்பட்ட எந்த அதிகாரி மீதும் எனக்கு துவேஷம் கிடையாது. பொதுவாக நிர்வாக யந்திரத்தைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அதிகாரிகளைப்பற்றி கனம் சப்ரமணியம் அவர்கள் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு பெரிய சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்தார். சுதந்தரம் கிடைத்த பிறகு அவர்களுடைய மனப்பான்மையில் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர்களமீது புகார் செய்வது சரியல்ல என்றும் எதிர்க்கட்சியில் சொன்னால் கோபம் வந்துவிடும் என்று சொன்னார். அவருடைய கட்சித் தலைவர் சபீப்காலத்தில் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்பதைமட்டும் நான் இன்றைக்கு அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அகில இந்தியா காங்கிரஸ் கமிட்டியில் சபீப்காலத்தில் 1954-ம் வருஷத்தில் பேசியதை மேற்கொண்டு காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக இந்திய நாட்டின் ராஷ்டிரபதியாக உள்ள கனம் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள், 1950 வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில், 'Indian Society of Agricultural Economics' கூட்டத்தில் தன்னுடைய தலைமை உரையில் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். அதாவது அவர் சொல்லுகிறார். . . .

12.40
p.m.

'In his Presidential address to the Indian Society of Agricultural Economics in Madras in January 1950, Dr. Rajendra Prasad said that the Governmental Agency was "unable to get out of routine and red-tape and to establish that intimate relationship with the cultivator which is necessary to win his confidence and rouse his enthusiasm. It continues to be as wooden as it was more than 30 years ago, when Mr. Montague, the then Secretary of State for India, characterised it as such."'

இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அரசாங்கத்தின் நிர்வாக இயந்திரத்தின் சிவப்பு நாடாவிலிருந்து விரைபு வெளிவரவே ஒவ்வொரு விஷயங்களுக்கும் பல நாளாகும். மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் நடன் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு இந்த "சிவப்பு நாடா", நிர்வாக இயந்திரத்திலிருந்து வெளிப்படுவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பாக மான்டேகு காலத்தில் எப்படியிருந்ததோ அதே போலவே இன்னமும் மரக்கட்டை போலவே நிர்வாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்மாதிரியாக 'இந்திய ஜனாதிபதி 1950-ம் வருஷத்தில்தான் சொன்னார். ஆனால் அந்த நிலைமை அப்படியே நீடித்துக்கொண்டிருக்குமென்று சொல்லக் கூடாது, என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாதம் செய்யக்கூடும். அவருக்கு சபீபத்தில், அதாவது 1953-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ராஜ்ய விவசாய மந்திரிகளின் மகாநாட்டில் சொன்னதை மட்டும் நான் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அதாவது :

17th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

'Inaugurating the Conference of State Ministers of Agriculture in the last week of September, 1953, Pandit Nehru remarked that officials approach the problems of the common man with "a coat and necktie and collar mind". He also said: "To-day a vast gulf separates the ordinary people from the officials; the officials do not speak the language of the common man which makes it difficult for them to convey the results of their research and labour to others".'

இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அதிகாரிகளை எடுத்துப்பார்த்தால் அவர்கள், 'கோட்டு, காலர், நெக்கை', மனப்பான்மையோடு இருக்கிறார்களே தவிர பொதுமக்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பே கிடையாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதிகாரிகளுக்கு சாதாரண மக்கள் பேசக்கூடிய பாஷை தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களோடு நெருங்கிப்பழகும் போது மக்களுடைய பாஷையில் பேசி மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறுவதே கிடையாது. ஆகவேதான் அதிகாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் இடையில் இன்றையதினம் பெரிய அகம் இருக்கிறதென்று இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் 1953-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில்தான் கூட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். அதை அவர் கூறி அதிக நாள் ஆகிவிடவில்லை. அவர் இதுமாதிரியாகக் கூறியபின்னர் இந்திய சர்க்கார் ஒரு புது சர்க்குலர் எல்லா மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியும். அதாவது 'இனிமேல் அவர்களோடு நெருங்கிப்பழகும் போகும்போது கோட், காலர், நெக்கை கட்டிக்கொண்டு போகக் கூடாது', என்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கோட்டை போட்டுக்கொண்டு போவதாலோ, நெக்கை கட்டிக்கொண்டு போவதாலோ ஒன்றும் கவலையில்லை. ஆனால் கோட், காலர், நெக்கை மனோபாவம் முதலில் அவர்களிடமிருந்து போகவேண்டும். அதாவது மக்களுக்கு தாங்கள் எஜமானர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மை போய், மக்களுக்கு தாங்கள் வேலைக்காரர்கள் என்ற மனோபாவம் உண்டாகவேண்டும். உண்மையில் இந்த நிலைமையை நாம் சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு முதற் படியாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன வென்று பார்ப்போம். உண்மையில் நாட்டின் அடிப்படையில் ஜனநாயக முறையில் இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்தவர்களால் நடத்தப்படும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நாம் அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு உயர்ந்த அதிகாரங்கள் இருந்தால்தான் கிராமங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் இவர்களுக்குப் பயந்துகொண்டு உண்மையாக, நேர்மையாக நடந்து கொள் வார்கள். இன்றையதினம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாகிய பஞ்சாயத்து போர்டுகள், ஜில்லா போர்டுகள் இவைகளுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத் தினர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இவர்களால் மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, மக்களின் கேஷமத்தை உத்தேசித்து எந்த விதமான நன்மைகளையும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கி ரோம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் தான் ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் இவர்களைக்கொண்டு எப்பொழுதும் பயந்துகொண்டே மக்களின் ஊழியர்களாக நடந்துகொள்வார்கள். ஜனங் களின் எஜமானர்களாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

"இன்றைக்கு குறிப்பாக ஒரு பஞ்சாயத்துப் போர்டை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த பஞ்சாயத்து போர்டு எவ்வளவு முறை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினாலும்கூட அந்தத் தீர்மானத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் முடியாது. காரணம் இவர்களுக்கு எல்லாம் மேலாக இருக்கும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அல்லது ஐ.ஸி.எஸ். படித்துவிட்டு 'இன்ஸ் பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்ஸ் அண்டு கவுன்ஸிலாக்' இருக்கும் ஒருவர் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கமாட்டார்கள். இதுதான் இன்றையதினம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் மக்களின் நன்மைக்காகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் காரியங்களுக்கு, மக்களின் அபிமானத்தைப்பெற்று அதிகாரத்திலுள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகள் மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும் திட்டங்களுக்கு, 'நான் அங்கீகாரம் அளிக்க மாட்டேன்', என்று ஒருவர் சொன்னால் அவர் என்ன சர்வஞ்ஞர என்று நான் கேட்கிறேன்? ஐ.ஏ.எஸ். அல்லது ஐ.ஸி.எஸ். படித்து விட்ட அதிகாரிக்கு இவ்வளவு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருந்தால் எப்படி

[Sri P. Ramanurthi]

[17th March 1954]

அவர்கள் மக்களின் ஊழியராக தன்னை மதித்து நடந்து கொள்வார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். 'ஒருவர் ஐ.வி.எஸ். அல்லது ஐ.ஏ.எஸ். படித்துவிட்டால் அவர் எந்த இலாகாவின் தலைவராகவும் இருக்கலாம். லோகல் போர்டு ஆபீசராக இருப்பவர், டிபார்ட்மெண்டு காரியதரிசியாகப் போடலாம். ஹிந்துமத பரிபாலன சபை கமிஷனராகப் போடலாம்', என்றெல்லாம் அவர்களை சர்வகுஞ்சராகக் கருதுவது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் அவர்கள் பொது மக்களை, ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளைக்கூட அலட்சியம் செய்கிறார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் இவர்கள் சரியான மக்களின் ஊழியராக நடந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்று கேட்டால் சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி கல்கத்தாவில் கூடிற்று. அதில் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் வகுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப் பட்டது. முதலில் போட்ட ஐந்து வருஷத் திட்டம் மேலிலிருந்து கீழே வந்தது. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் கீழிருந்து மேலே போகும்படியாக அமைக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டது. எப்படி இவர்கள் அஸ்திவரம் இல்லாமல் கூரைவையும் சமாசாரமாக முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை மேலிலிருந்து கீழே வரும்படியாக அமைத்தார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அடிப்படையிலுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இவைகள் மூலமாக பல காரியங்களைச் செய்யும் வகையில் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை வகுக்கப் போகிறோம் என்று பண்டிட் நேரு அவர்களும், மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களும் பறை சாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு, பஞ்சாயத்து போர்டுகள், முனிசிபல் கவுன்ஸில் போன்றவைகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் கிராமங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் அங்கங்கேயுள்ள குறைகள் அங்கங்கேயே நிவர்த்திக்கப்படும். புகார்கள்க்கு மேல் புகாராக சட்டசபையில் ஒரு அங்கத்தினர் மாற்றி இன்னொரு அங்கத்தினர் எழுந்து சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க மாட்டார்கள். புகார்களுக்கு மேல் புகாராக வந்து கொண்டிருக்கும்போது கனம் மந்திரிமார்களும்தான் என்ன செய்வார்கள்? இலாகா காரியதரிசிகள் சபையில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் குறைகளையெல்லாம் நோடஸ் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட அவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல அவர்களால் ஒரு இருபது நிமிஷங்களிலோ, அல்லது அரை மணியிலோ முடியுமா? ஆகவேதான் அவர்களும் ஒரு மானியத்தைப்பற்றி நான்கு மணி நேரம் விவாதம் நடந்தால் விவாதத்தின் கடைசியில் 'அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய எல்லாக் குறைகளையும் நான் நன்கு விசாரித்து ஆவன செய்கிறேன்', என்று பொதுப்படையாக, ஏதோ கொஞ்சம் ஆறுதல் மொழி போலச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்புறம் அதைப்பற்றி கவனிப்பதே கிடையாது. கவனிப்பதற்கும் நேரம் அவர்களுக்கு இல்லை. இதற்குள் மறுவருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும் காலம் வந்துவிடுகிறது. இவ்வாண்டு வேறுவேறு குறைகளை அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். கடைசியாகப் பார்த்தால் நிர்வாக இயந்திரம் ஒரே ஊழல் மயமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

12-50
p.m.

"அதுபோகட்டும். நான் இன்றைக்கு குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், மந்திரிகள் பதிலளிக்கும்போது, லோவியத் ரஷ்யாவைப் போட்டுக் குழப்பவேண்டாமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்றைக்கு 'இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய முறை என்ன? அது உண்மையான ஜனநாயக அமைப்பா? ஜனநாயக ஆதிபத்ய உரிமை ஜனங்களுக்கு இருக்கிறதா? ஜனங்கள் தங்கள் வாழ்கையை நடத்துவதற்கு, அவர்கள் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு, அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு முறை இருக்கிறதா? அடித்தளத்தில் இருக்கிறதா? இல்லையானால் அதை அமைப்பதற்கு நாம் என்ன செய்கிறோம்?' என்பதையெல்லாம் அடிப்படையாகக்கொண்டு நாம் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமெனயொழிய, பேசப்படாத விஷயங்களைப்பற்றி

17th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

யெல்லாம் மந்திரியவர்கள் அவையையொட்டிப் பேசிக் குழப்புவது இருக்கிறதே, 'அது எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் கொடுத்ததாகாது', என்று அவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி பதில் சொல்லிவிடுவதினால், 'ஜனங்கள் உங்களைப் பிரமாதமாக எண்ணிவிட மாட்டார்கள். மந்திரிகள் ஏதோ பிரமாதமாக பதில் சொல்லிவிட்டார்கள் என்றும் நினைத்துவிடமாட்டார்கள். கிளப்பியிருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்லாமல் மழுப்புவதற்காகத்தான் நீங்கள் இம்மாதிரி சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பேசுகின்றீர்கள்', என்பதை பொதுமக்கள் நன்கு உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள். ஆகையால், மந்திரி அவர்கள் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களையெல்லாம் பேசிக் குழப்பாமல், 'இன்றிருக்கக்கூடிய அடிப்படையான பிரச்சனைகளில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? அவர்கள் என்ன நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்?' என்பதைத்தான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

"இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் இனிமேல் வராமல் இருப்பதற்கு, ஜனங்கள் அதிகாரத்தை உபயோகிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமானால், ராஜ்யத்தில் உண்மையாகவே மேலும் மேலும் மக்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டுமானால், சர்க்காரோடு திட்டம் வகுப்பதில் ஒத்துழைக்கவேண்டுமானால், வகுத்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமானால், அந்த ஒத்துழைப்புக்கு வேண்டிய நிர்வாக இயந்திரத்தை சிருஷ்டிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறது? அதைப்பற்றி சர்க்காருடைய எண்ணங்கள் என்ன? சர்க்கார், யோசித்திருக்கிறதா? என்றைக்காவது யோசிக்கப் போகிறதா? கடந்த 8 வருஷ காலமாக எப்படி நடந்து வந்ததோ, அதேமாதிரி நடக்கப் போகிறார்களா' என்பதற்கெல்லாம் தெள்ளத் தெளிவாக பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—" Mr. Speaker, Sir, I am thankful to hon. Members for giving me a number of valuable suggestions in the course of the debate. I also thank them for their having sympathetically appreciated the difficulties of this Department. I want just to say a few words about the Hindu Religious and Charitable Endowments Act. 'This is a new Act which we are having now. It is called the Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act, 1951. Formerly there was the Hindu Religious Endowments Act which was first passed in the year 1926. It was found in the actual working of that Act that effective control over the administration of religious institutions could not be exercised satisfactorily by that Act. So we had the Amending Act, I mean, the Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Act of 1951 by which a separate department was designed. This Hindu Religious and Charitable Endowments Department is functioning from 1951. The Department now consists of one Commissioner with two Deputy Commissioners and a number of Assistant Commissioners and Inspectors. The idea is that we should associate local people with the administration of temples. That is why we have Area Committees constituted for administration of temples with an income less than Rs. 20,000. For temples with an income of over Rs. 20,000 a Board of Trustees is appointed by the Commissioner. Sir, there are various difficulties experienced in the working of the new Act. It contains some clauses which could be contested in Courts of Law. Recently, some sections of the Act have been contested and declared invalid by the Supreme Court. But we

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [17th March 1954]

are not much worried about it because our main idea is that as far as possible, these religious institutions must serve the people and towards that end, we are working. Hon. Members should appreciate our difficulties. Our field is limited. I shall cite an instance. The Mutts are beyond the pale of our legislation. Most of the criticisms in this House were directed against Mutts. We are helpless in this matter. But with regard to other institutions, I do not think we are so helpless. We shall try to rectify defects, if there are any. Our main idea is to maintain our religious institutions properly.

"One of the questions raised was that lease of temple lands should be given to the actual tiller of the soil and that it should not be given in public auction. But the difficulty is this. All these temples are mostly private institutions and to recover their dues they have to go to Courts of Law. They have no right to waive or postpone or do anything like that with regard to recovery of dues. That is why they give it in public auction. If it is possible by any means by which the actual tiller of the soil could be given the lease of temple lands, we will certainly explore such a possibility.

"Some speakers have pointed out that the Temple Entry Act has not worked successfully and that some temples are not open even now for Harijans. Let me inform hon. Members that in all these institutions, we try to get the co-operation of Harijans in the management of temples. In our Area Committees, we have at least one Harijan member. Similarly, there is a Harijan member in the Board of Trustees in many temples. Area Committees are also requested to appoint as many Harijans as possible. (An hon. Member: But they all belong to Congress party.) My Friend complains that there are only Congressmen. It is not so. These Area Committees were constituted not during this Ministry but even before. It represents a large section of people and not mere Congressmen. Sir, the idea of a Harijan and a non-Harijan is fast disappearing. The differentiating sentiment is slowly going away. We are moving in a direction where all Hindus will be treated as a whole unit.

"Executive Officers and other officers of this Department have the same rights and privileges of those in other Departments of Government. The same quota is being given to Harijans in the matter of appointments in this Department.

"The hon. Member Sri Sambandam had complained that the 'prasadam' are not properly made and distributed in the temples. We have got a new Commissioner who is a very devout Hindu. He is taking great pains to keep all our temples clean. Under his direction, the precincts of temples have been ordered to be kept clean. The temple lights are also to be kept clean. It is our fundamental object to keep all our temples clean so that it will be a great impetus for worshippers of Gods to throng in great numbers to temples. (Sri P. Ramamurthi: What about 'prasadam'?) Yes, Sir. Prasadam is also made under proper hygienic conditions. Previously, the prasadam used to be covered by a dirty cloth by the Archakas. That has now been ordered to be removed. Clean cloth is used."

17th March 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I want to raise 1-00
a point of order.” p.m.

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is not yielding!”

(The Hon. Sri K. Venkataswamy Naidu resumed his seat.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I am grateful to the Hon. Minister. Sir, I take this opportunity to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that even in the distribution of *prasadam*s to devotees, discrimination is made in the sense that in the case of Savarnas, the *prasadam*s are given in their hands, while on the other hand, in the case of Avarnas they are thrown on the floor. May I know, Sir, why this discrimination is made?”

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ I have seen a lot of difference in the temples in Malabar. But I am glad to say that even the discrimination in the distributon of *prasadam*s is disappearing nowadays. Even if there be a few complaints here and there, I hope they would disappear very soon.

“ Then, Sir, with regard to the surplus funds of temples, I may tell hon. Members that we are starting orphanages. We have now started about 20 centres. Every temple which can afford to have one will be having an orphanage attached to it. This sort of human service is a feature of the new Act and though the temple trustees were not amenable to it in the first instance, they are now taking it up nicely and spending the surplus funds in such useful directions.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றையதினம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, கனம் மந்திரி அவர்கள் வைஷ்ணவக் கோயில்களுக்கே அதிகமாகப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதை கொஞ்சம் சொல்லவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, wherever surplus funds are available, they are being utilised for the renovation of temples, because these temples, which were built more than thousands of years ago, are wonderful pieces of architecture and art and they are great assets to our country. So they have got to be preserved and we are trying our best to maintain them. The Archaeological Department must attend to these things, but they are not doing much. Therefore, the surplus funds of the temples are being utilised to maintain these temples and educational institutions. Orphanages are also being started in various places.

“ Now, I shall refer to one other matter. I came to know that one hon. Member said—I was not present in the House—that I visited only Vishnu temples.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ Sir, I said it.”

* THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, if one cares for our religion, I should say that we should not think in terms of Vishnu or Siva. What we find today is that there are two sections among us, those who are God-fearing men and those who are not. In other words, we are having theism and atheism.

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [17th March 1954]

So we are all pooling our resources to fight non-God principles, that is, atheism. I may also say for the information of the Members that there are only very few Vishnu temples in our State. The bulk of the temples are Mariamman temples. Next come Amman temples, then come Siva temples and then only Vishnu temples. If I am doing justice to my job and if I am true to my salt, I must say that I am visiting all temples without any partiality or discrimination, and I should say that I visit more Siva temples than Vishnu temples. In this connexion, I would like to say that our new Commissioner is a devout Siva *bhaktha* and he will compensate anything wanting on my part. I give that assurance. Anyway, my own feeling is that we are coming together. Hon. Members are aware that Tiruppavai-Tiruvembavai conferences are being held everywhere. The object of these conferences is to combine both sections of the people. But we must all pull together and say that there is one religion, one God, and that we all worship that God."

SRI P. RAMAMURTHI :—"கனம் மந்திரி அவர்கள், நாம் எல்லோரும் மாகச் சேர்ந்து, கடவுள் இல்லையென்ற ஒரு கொள்கையை எதிர்ப்பதற்காக இன்றைக்கு நமது சக்திகளையெல்லாம் திரட்டுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் அரசியல் சட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், இந்த நாட்டை ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு (secular State) என்று சொல்லுகிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Not a Godless State ! "

* **SRI P. RAMAMURTHI** :—" அதோடு கூட, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்தெந்த சுதந்திரங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். மன சாட்சிக்கு சுதந்திரம், மதத்திற்கு சுதந்திரம் (freedom of conscience and religion) அரசியல் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'Freedom of conscience' என்று சொன்னால், கடவுள் உண்டு என்று நம்புவதற்கும் ஒருவருக்கு உரிமை உண்டு, அதே மாதிரி கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுவதற்கும் ஒருவருக்கு உரிமை உண்டு. 'Freedom of conscience' என்று சொன்னால் இதுதான் பொருள். அந்த சுதந்திரத்தை இன்றைக்கு அளித்திருக்கின்ற ஒரு அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் இருக்கக்கூடியவர்கள், 'எனது அரசாங்கமும், குறிப்பிட்ட இலாகாவும் இந்த சுதந்திரத்தை பறிமுதல் செய்வதற்காக நாங்களனைவரும் சேர்ந்து எங்கள் சக்திகளையெல்லாம் உபயோகிக்கிறோம்', என்று பொருள்படும்படி சொன்னால், எப்படி அரசியல் சட்டத்தை நிறைவேற்றியவர்களாவார்கள் என்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

* **THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU** :—" Sir, the hon. Member seems to think that I am a sectarian. That is exactly what I am contradicting. We have got one common ideal. We do not force any concept of God or code of religion and we are not depriving anybody of their freedom of conscience or religion. I can assure the hon. Member that we are not doing anything of that sort. Though we have got many difficulties, we are trying to solve them and we hope to bring forward an Amending Bill very soon to see that the difficulties are removed and that these institutions are managed well and our department is also able to function as effectively as possible."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, On a point of information."

MR. SPEAKER :—" It is now 1-10 p.m. The Hon. Minister for Revenue has to speak. I do not think it is possible."

17th March 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, unless certain points are clarified, we would not be in a position to vote for or against the Government.”

MR. SPEAKER :—“ Is this the time for clarification? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, this is the only occasion when I can elicit information from the Hon. Minister.”

MR. SPEAKER :—“ All right. Let the hon. Member say what he has got to say.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, in view of the fact that certain sections of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act have been declared *ultra vires* of the Constitution by a recent judgment of the Supreme Court, which appeared in the papers yesterday, have the Government any proposal to amend this Act so that it may work properly? Is it not a fact that in Siva temples, where no *prasadams* are prepared, the *vibhuthi* that we get is useless dust? I do not mean any offence to any God.”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ But the religious susceptibilities are there!”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Will the Hon. Minister issue directions to all Siva temples to prepare *puliyotharai* and *dathijonnam*? ” (Laughter.)

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Except the few extracts or summary of the judgment that appeared in the morning papers, I have not seen the judgment. After we get the judgment, whatever is necessary and possible would be done.”

MR. SPEAKER :—“ I call upon the Hon. the Minister for Revenue to reply to the Demand.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to know the time that is allotted for my reply.” 1-10 P.m.

MR. SPEAKER :—“ Whatever time the Hon. Minister wants, I will allow.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I will finish as early as possible.

“ I wish to thank hon. Members for their interesting remarks and various suggestions. I will first of all dispose of the speech of my hon. Friend the Leader of the Opposition when it is fresh in my mind. He felt some sympathy for me. I may tell him that I am a sufficiently grown-up adult in politics and I can myself draw the chart of my political life. He need not worry about it. He gave the example of the wife who pinned her faith in the king and forsook her husband. I do not know how that came to his mind now. Probably he is disappointed that in the Travancore-Cochin State his erstwhile bed-fellows in the Praja-Socialist Party dropped the Communists abruptly and are carrying on according to their own light. He just vented that disappointment at me.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

“ He wanted that the moving of Demands for Grants should be accompanied by a speech. But the convention has been to move the Demand without a speech. If this convention is changed, I have no objection to make a short speech.”

MR. SPEAKER :—“ Previously Hon. Ministers used to make a speech.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We thought we could give up the speech.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As far as the present Demand is concerned, there is no need for a speech because it relates only to administration. There is no new policy to be adopted or new action to be taken. It relates only to the improvement or toning up of the administration. When the new convention comes into force, we shall see about it.

“ The Leader of the Opposition referred to the I.C.S. officers, and the I.A.S. officers, as some of them are called now, and said that everything was done by them and their word was law. It is not so. The duty of the I.C.S. and I.A.S. officers is something like the duty of lawyers. They place the case both for and against very correctly and impartially, and the ministry considers their note in the light of the suggestions and remarks made by hon. Members in this House. Of course, this remark applies to bigger problems and not to small questions. Therefore, those officers are in the nature of advocates for both sides and hon. Members are in the nature of jurors. The ministry considers both sides of the case and comes to a certain conclusion. Some hon. Members said that the Ministers were simply signing their report or approving their remarks. It is not so. People responsible for disposing of a matter go through it carefully and then come to a conclusion. It may be that certain conclusions are not in consonance with the wishes of some people. That happens in the High Court also where the Judges consider the cases carefully and pronounce judgment. One party is satisfied with the judgment and the other party is not satisfied. All the same, the whole process is gone through and every effort is made to come to a proper and reasonable conclusion.

“ The Mover of the cut motion stated that the administration at the base should be proper and then only the superstructure built on that base would be all right. I entirely agree with him. He began by saying that the Village Officers and others should be given a proper status and treated courteously. The other day I told the House how we were trying to increase the allowance, etc., of the Village Officers though not their basic pay. We are not able to raise their basic pay because even if we raise it by five or ten rupees, the extra expenditure will come to several lakhs of rupees or a crore or even more. But I am quite prepared to alleviate their hardships other than those whose alleviation involves a lot of expenditure. I will try my best to remove what I may call the small pin-pricks given to them. The lowest official in the Revenue Department is the talaiyari. The other day, I and some hon. Members went to a place ten or fifteen miles away from this City.

17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

I wondered at the bearing and the dutiful way in which the talaiyaris there conducted themselves. They were very much in evidence and they took a pride in their office. I really wondered how, in spite of their low pay, they were able to discharge their duties so satisfactorily. Hundreds or even thousands of rupees are entrusted to them for carrying from one place to another. I have not so far received any report of misappropriation by them. On the other hand, we get reports about misappropriation by Village Officers and haramams. To my knowledge, there has not been a single case where talaiyaris have misappropriated Government money. I think we must take our hats off to these low-paid people. A similar example is the runner of the Postal Department. These two sets of people are very honest and do their work very well.

“ One hon. Member mentioned that no travelling allowance was given to village servants. The other day, I told the House that travelling allowance was given to village servants, talaiyaris and others, ranging from Rs. 12 to Rs. 20 the actual amount depending upon the distance they covered. A jamabandi allowance is given to village Munsifs and a small allowance is given to the vetis or talaiyaris accompanying the Village Munsifs to the jamabandi. These concessions were given recently. We will certainly give them other amenities also if they do not involve additional expenditure.

“ Above Village Officers, we have non-gazetted officers like Tahsildars. The charge was levelled that they had not yet imbibed the spirit of Independence and that they did not know how to conduct themselves with the public and the hon. Members of this House. I admit at once that there may be a few officials who may not conduct themselves properly. There may be cases of corruption also. From that, we should not generalise that almost all the officials or a majority of them are bad, discourteous, corrupt and so on.

“ As for tackling the evil of corruption, the Government have appointed an agency to promptly enquire into the reports received about cases of corruption. Even anonymous petitions are taken note of and the allegations made therein are enquired into. We send the reports to the X-Branch of the Police Department, which makes the enquiry. If, on enquiry, it is found that a *prima facie* case exists, we frame charges and send the case to the Tribunal for Disciplinary Proceedings. Then an opportunity is given to the officer concerned to defend himself and finally either acquittal or punishment depending on the merits of the case is ordered. The whole enquiry is done properly as if in a court of justice. Government are taking every step to weed out corruption. It is very easy to make allegations of corruption, but it is very difficult to prove corruption. So far as the Government are concerned, we are taking every possible action and we shall do whatever is feasible.

“ Sir, about the mentality of officials, I wonder how we can expect immediately all that the hon. Members and the general public expect after we got Independence. They want everything

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

'ready-made'. It cannot be done, Sir. Independence gave us only independence from foreign rule. We have attained that independent status. But, all other things, such as improving the administration in various directions, bringing all amenities, require constructive work. That means, every one of us must work energetically. Then only, we can make our country a useful and progressive country. Simply because we got Independence, it does not mean that we could get all virtues, all amenities and all conveniences that the old democratic countries like England are having. It is like this. Suppose a foreign country or a foreign power is in occupation of another country by conquest or by other means, after they leave the country, the exploitation and other such ills caused by them, cannot be remedied in a very short time. Therefore, we are doing what all is possible to ameliorate the conditions. But, certainly it will take time. Ours is a vast country teeming with very complicated questions, many castes and communities. Even in one community, there is the 'namam' and there is the 'vibhuthi' and even in 'namam', there are two denominations. All this, we have got in our country. We must have some patience and do our work in a constructive way. Then only, we can improve our lot.

"The Mover of the Cut Motion wanted that the districts must be made smaller so that administration could be carried on better, it may be handy and all that. Well, Sir, he is an experienced member of the District Board, who knows his district thoroughly. If he gives some suggestion as to how it can be carved out so that the administration will be better, I will certainly consider the matter. When he applies his mind to it, I hope he will also bear in mind what the Pudukkottai people have in mind. If he prepares a suitable plan, we shall certainly examine it. But, this factor has to be borne in mind, viz., that the proposal should involve only a small expenditure. If it means a large expenditure, it cannot be taken up under the present circumstances. Let me receive a plan from an experienced President of the District Board (Interruption) and then other hon. Members will take up their districts. He said that the time has expired as regards the local development works. It was already stated that it was extended by six months and there will, therefore, be no difficulty about it.

"Then, an hon. Member wanted that Tamil should be made the language for carrying on our administration and other kinds of work. Sir, we began this experiment in Tiruchirappalli in Tamilnad and in East Godavari in the Andhra area. It was done five or six years ago. Recently, this experiment has been extended for another year. If it works well, we can try to extend the scheme. Even now, we see so many hon. Members speaking so fluently in Tamil not only here but also in public platforms. That itself is a great impetus given to this language. We can move only slowly in this matter. All on a sudden, it cannot be done. I am not against it. But, let us go rather slowly but steadily.

17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ Certain hon. Members complained that no replies are given to their letters and that they are not even acknowledged. It is not so. I may say, Sir, that generally we try even to acknowledge letters and then to reply to them also. But a reply cannot go to them in certain cases. Suppose they want a certain thing to be done—a question of some individual promotion or some other thing—they cannot expect any reply. (Some Members: No, no.) I have got letters to that effect, Sir. Therefore, it is not possible to reply to such letters. It is best to be silent, as ‘silence is golden’, in such matters.

“ Regarding the Harijan Welfare Department, very spirited speeches were made. I can only assure hon. Members that this Government are doing their very best to help the Harijans to come up as rapidly as possible. The very fact that in the Budget, about a sum of Rs. 80 lakhs out of Rs. 90 lakhs is earmarked for them, shows their anxiety to help the Harijans as much as possible. The balance of Rs. 10 lakhs alone is reserved for Backward Classes. You may know the Backward Classes are double the population of the Harijans. But, still we have provided a large amount for the Harijans because it is considered that they must be given first priority, and everything is being done towards this objective.

“ With regard to house-sites, I have said many a time that the Government are doing everything possible to give house-sites not only to Harijans, but to other landless people also, and also for cultivation purposes. But, they say that in certain cases, they were refused. It may be, I think under this circumstance—many of them choose some forbidden area, i.e., an area like a channel poramboke or a tankbed poramboke, which could not be alienated or assigned. For certain reasons, they occupy such places and in those cases, it is refused. No doubt, the forbidden fruit is sweet, but cannot be allowed. There are certain conditions governing the grant of house-sites. If they are not fulfilled, it is not done. In other cases, we have given recent instructions that everything should be done promptly and there should be no complaint on that score.

“ Mention was made about police harassment. Some hon. Members said that landlords are harassing the poor people. I also had the other side of the picture, that is, how the tenants through the good offices of certain friends are harassing the landlords. The police render help only in cases where the peace and law and order position is threatened. There is no question of siding with this or the other set of people. I know there are one or two cases in the Tanjore district. Even under the new Act, the landlord in this district is entitled to harvest his produce with his own men and with extra people when necessary. In that case, some people went in hundreds protesting against the landlord's action and threatening they will even beat and injure the workers. In such cases, the police had to come to the spot and see that law and order is maintained.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

" It was also mentioned that there is a lot of land in the Salem district and it is not given to Harijans. Yes, Sir. There are about 80 or 90 thousand acres of land available in the Salem district. Previously there was a ban on the assignment of compact blocks of land. That ban is now lifted. There will, therefore, be a more free distribution of land to the landless people. But the Agriculture Department have also got a scheme of assigning compact blocks of land and teaching ryots in the improved methods of cultivation. I do not think, Sir, there should be any cause for complaint in this regard.

1-20
p.m.

" Sir, coming to Malabar, an hon. Member wanted a Board to be constituted for the development of Malabar. So many hon. Members are talking about Malabar so vigorously and so often. I may say that such a Board is not necessary because, as it is, there is a District Planning Board and a Project Advisory Committee and they are intended to co-ordinate the activities in the district concerned. Since they serve the purpose for which hon. Member wanted a Board to be constituted, there is no need for a separate Board.

" Then, it was said that no financial provision had been made for the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act and the Malabar Tenancy Act. In the case of Malabar, as the Rent Settlement Authority has been abolished, there is no need to make special provision in this regard. The regular Revenue Department officials, namely, the Revenue Divisional Officers and others, look after that work. As regards Tanjore, the volume of work there is going down. There are not many cases before the Conciliation Officer. If there are many cases, necessary steps can be taken at any time and we can make provision for the purpose by appropriation from the Consolidated Fund. There is no difficulty about it now. Because there is less work, it is not thought necessary to provide special amounts.

" The hon. Member from my own district said that he was getting on well with the Collector and that everything was all right. Sir, when I referred to this matter, I did not particularly mean this hon. Member. He should know that at that time not only he was a representative of that district but that there were some half a dozen M.L.As. representing that district. I know that a certain order passed by the Collector one fine morning was cancelled within 24 hours on the same day. Vellore is only 86 miles from Madras and, therefore, this was easily done. A number of things like that happened not only in that district but in the Tiruchirappalli district also. There also, one civilian officer had to go away because the interference on the part of some people was so great that he could not continue there. Therefore, what I said was this. People could approach officers and there have been specific instructions to the District Collectors that M.L.As. must be treated with courtesy and that they must be given all informa-

17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

tion on general matters. The tussle comes only when a particular Member interferes in some particular affair, for example, the grant of a bus route. As far as general questions are concerned, hon. Members are at liberty to go to the Collector and get information, and the Collector is expected to give every possible help in that direction.

"Coming to my hon. Friend from Chidambaram (elected to the reserved seat), there was an outburst on his part. (An hon. Member : He made some allegations.) Yes, it is a case of allegation and counter allegation. My hon. Friend has been agitating for some time that the District Welfare Officer should be transferred. The whole trouble arises out of this. I shall give one or two instances in this connection and hon. Members may judge for themselves what the situation is. There was a bill for a certain work done by the Founder-Secretary or Founder-President—whatever it might be—for Rs. 493-12-6. The bill was passed for only Rs. 443-14-0. The hitch began there. Not only that; there was a bill for Rs. 280-2-0 for tinning the cooking-utensils in the particular institution. It was not supported by proper vouchers and, therefore, it was questioned. Then, it was said that electric lights were fitted to the hostel-shed and that the cost went up to Rs. 800. There was a bill for that also. This work was done some ten years ago, and the first petition made to the officer concerned was on 3-12-1953. So, this amount also was not at once granted and there was a hitch. Then, there was a complaint that all supplies to the hostel were being diverted. It was said that there was a contractor who supplied midday meals, that he had to supply meals in two different schools and that he could not do the work properly."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir, I rise to a point of order. This is a point of very serious objection."

* SRI P. RAMAMURTHI :—"On a point of a very serious objection, Sir, இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் இச்சபையின் ஒரு அங்கத்தினர்மீது பண சம்பந்தமான சில குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டுவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கடைசியில் தன்னுடைய பதிலில் கனம் அங்கத்தினர்மீது குற்றம் சாட்டுவது அழகல்ல."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, there were some scathing allegations and I have to reply to them. I have not made any allegations against the hon. Member. The hon. Member said that my colleague the other Hon. Minister was only a signing machine and that he did not look into the papers. I cannot take such allegations coolly. I never said that anybody was responsible for such irregularities. I have just quoted some figures to explain the state of affairs in the hostel. This particular hon. Member is not directly concerned in the matter. He has got a Secretary and other staff. Therefore, it does not necessarily mean that any reflection is made on the hon. Member. I am only explaining the state of affairs in regard to that institution. I do not know why the hon. the Leader of the Opposition at once

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th March 1954]

jumped to some conclusion. Perhaps, he is interested in making us quarrel with each other, in other words, முடிசுக் கொடுவது (*mudichu poduvathu*). That is what he wants to do. (Laughter.) I won't allow that. The hon. Member is an old friend and colleague of mine. I have known him from the year 1926. I have got great regard for him. I am only sorry for the outburst on his part. He could have put it properly. I think he is one of the oldest Members of the Assembly; (An hon. Member: Father of the Assembly); yes, one of the Fathers"

MR. SPEAKER:—"Not one of the Fathers, but he is the Father of the Assembly."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I do not mean any offence, Sir. These things must be calmly considered. Somehow, the hon. the Leader of the Opposition came to the rescue of the hon. Member. The hon. Member mentioned one officer by his name and designation. He made some allegations against him. There is nobody to defend him."

SRI P. RAMAMURTHI:—"If the Hon. Minister can defend him, let him defend him."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"That is not proper. Then, we will have to consider individuals."

"A request was made that since a large number of Harijans lived in South Arcot and since there were a lot of Harijan hostels there, the officer there should be upgraded. The District Harijan Welfare Officer is now in the grade of a Tahsildar. There is a proposal to raise his grade to that of a Deputy Collector. When that is done, I hope all these defects may come to an end."

"Then, the hon. Member from Tirunelveli—I think Palavoor is his constituency—said that his district was neglected. He said that because there was no Minister representing that district, it was not receiving its due share. I may at once tell him 'Because I am a Minister, my district suffers in some respects.' Therefore, the question of one being a Minister has got its advantages and disadvantages also. Then hon. Member need not think that we are neglecting that district because there is no Minister representing it."

"I think I should not try the patience of hon. Members any longer. I have some more things to say, but I am not in a position to say them for want of time. The hon. Member who moved the cut motion is a very experienced person. He has shouldered the responsibility of administration as the President of the District Board. He was, as it were, a *chota* Minister in the district. Therefore, he will realise the difficulties of administration. I may at once assure him that every step will be taken to improve the tone of the administration. But it cannot be done in a day. Rome was not built in a day. We only want some time. We will do everything possible. The result of it can be known only later on. Formerly in the Mathematics paper the valuing officer used to award marks only if the solution was correct. But under the new

17th March 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

method even though the solution is not correct, marks are awarded for the method. I only request to give us some marks for the attempts that we have made. Though we do not claim full marks, let us be given some marks for the attempts that we have made in respect of the various matters."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister wants pass marks!" (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, 1-40
Sir. Let it be pass marks. I want some credit to be given to the p.m.
Government for the attempts that they have made. I hope I have covered most of the points. I now request the hon. Member Sri Rajachidambaram to withdraw his cut motion."

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—" சபாநாயகர் அவர்களே, கணம் மந்திரி அவர்கள் இது விஷயமாக கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியனுப்பியதைப் படித்தார். கலெக்டருக்கு வெல்பேர் ஆபீஸர் எழுதி கொடுத்தது, நான் எனது பேச்சில் ஆபீஸர் செய்வது தவறென்று கூறினேனென்றி அதில் electric bill-ஐப் பற்றியோ அல்லது mid-day meals-ஐப் பற்றியோ சொல்லவில்லை. Hostel-க்கு அரிசி சப்ளையில் 1,000 ரூபாய் சம்பாதித்ததாகச் சொன்னேன். அதற்கு கணம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து சரியான பதில் கிடைக்கவில்லை. இது கோமட்டி கட்டையில் அரிசி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் பருப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லுவதுபோல் இருக்கிறது. நான் ஒரு கேள்வி கேட்டால் கணம் மந்திரி ஒரு பதில் சொல்லுகிறார். அவர் பதிலை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது."

* SRI P. RAMAMURTHI :—" மாணவர்களுக்கு அவர்கள் போடுகிற கணக்கில் முறைக்கு மார்க்குகள் கொடுப்பதுபோல் கணம் மந்திரி அவர்கள் தன் முயற்சிக்கு மார்க்குகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே முறையில் மாணவர்கள் செய்த முயற்சிக்கும் அதாவது காகிதத்தில் எழுதியதற்கு மார்க்குகள் கொடுக்கப்படுமா?" (சிரிப்பு.)

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—" Sir, in spite of fervent appeal made by the Hon. the Minister for Land Revenue, I don't see even a good method adopted by him. So, I am not inclined to withdraw the cut motion."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the allotment of Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and miscellaneous be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the main motion to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,05,600 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again tomorrow at 10 a.m."

The House then adjourned.